

Ödön von Horváth

FORDÍTOTTA

GÁLI JÓZSEF

MÉSZÖLY DEZSŐ

THURZÓ GÁBOR

WALKÓ GYÖRGY

VÁLOGATTA ÉS AZ UTÓSZÓT ÍRTA

WALKÓ GYÖRGY

MIT CSINÁL A KONGRESSZUS?

BOHÓZAT ÖT KÉPBEN

FORDÍTOTTA: GÁLI JÓZSEF

SZEMÉLYEK

FERDINAND

SCHMINKE

LUISE GIFT

KISASSZONY

ALFRED

PINCÉR

FŐTITKÁR

SZÁZADOS

RENDŐR

VÉDNÖK

ELNÖK

ELNÖKNŐ

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS

ISKOLAÜGYI TANÁCSOS

KÜLDÖTTEK

A KÖZÖNSÉG KÉPVISELŐJE

ELSŐ KÉP

Ferdinand sétabottal a kezében egy útkereszteződésen áll, és nem tudja, hogy merre menjen.

Schminke jön vele szemben.

FERDINAND Bocsnát. Én ugyanis idegen vagyok, és nem ismerem ki magam. A Miramar éttermet keresem, és nem tudom, hogy merre van.

SCHMINKE Milyen éttermet?

FERDINAND A Miramart.

SCHMINKE Az nem étterem.

FERDINAND Talán kávéház?

SCHMINKE Nem. Nyilvánosház.

FERDINAND Érdekes!

SCHMINKE Úgy is mondhatnám.

FERDINAND Mulatságos. Én tulajdonképpen csak a bátyámat, Alfredot szerettem volna meglátogatni, aki ugyanis pincér ebben a Miramarban, és novemberben lesz három éve...

SCHMINKE Elvből nem szoktam felvilágosítást adni nyilvánosházakról.

FERDINAND De hiszen én csak a bátyámat, Alfredot szeretném meglátogatni.

SCHMINKE Elvből nem adok felvilágosítást.

FERDINAND „Elvből”... micsoda hang. De hiszen én ismerem ezt a hangot: „elvből”. Önt, ugye, Schminkének hívják? Igaz?

SCHMINKE Maga ismer engem? Honnan?

FERDINAND Elvből, Schminke úr.

SCHMINKE Ki lehet ez?

FERDINAND Én személyesen, Schminke úr, én. Mulatságos. Igen, mondhatnám, kifejezetten meglep. Ha ugyanis ön engem nem ismer, akkor valószínűleg a nővéremet is elfelejtette már.

SCHMINKE Ki a maga nővére?

FERDINAND Az én nővérem halott.

SCHMINKE Kikérem magamnak!

FERDINAND Kérem, kérem!

Schminke el.

Ez egy rossz ember.

Luise Gift jön.

Bocsánat. Én ugyanis idegen vagyok, és nem ismerem ki magam. Ismer a hölgy egy Miramar nevű táncpalotát?

LUISE GIFT „Táncpalota”, ez jó.

FERDINAND Egy intézmény.

LUISE GIFT Egy stadion.

FERDINAND Egy maison de discrétion.

LUISE GIFT Fiúkám, fiúkám!

FERDINAND Hallottam ugyanis, hogy ez a Miramar egy olyan diszkrét lokál, vagy mi.

LUISE GIFT Hallotta?

FERDINAND Épp az imént.

Csend.

LUISE GIFT Ragaszkodik a Miramarhoz?

FERDINAND Maga igazán kedves!

LUISE GIFT Ó, kérem! Nem fogja megbánni.

FERDINAND Nem szabad az ördögöt a falra festeni.

LUISE GIFT Maga is olyan babonás?

FERDINAND Ami engem illet: igen.

LUISE GIFT Én gyakran még a házból sem merek kilépni. Különösen ha minden úgy fel van lobogóva.

FERDINAND A házról jut eszembe: hol találhatom azt a bizonyos házat?

LUISE GIFT Azt bizony sehol. Az a bizonyos ház ugyanis leégett.

FERDINAND Leégett?

LUISE GIFT Áprilisban.

FERDINAND Az isten szerelmére!

LUISE GIFT Állítólag felgyújtották. Irigységből.

FERDINAND Mondja: ki mindenki égett ott el?

LUISE GIFT Kire gondol?

FERDINAND Én voltaképpen csak a fivéremet, Alfredot akartam meglátogatni.

LUISE GIFT Alfred? Az a maga fivére?

FERDINAND Ismeri?

LUISE GIFT Sajnos.

FERDINAND Él még?

LUISE GIFT Sajnos. Ő ugyanis tetőtől talpig gazember.

FERDINAND Még mindig?

LUISE GIFT Megszegte a becsületszavát.

FERDINAND Mulatságos. Miféle becsületszóról volt szó?

LUISE GIFT A becsületszavát adta nekem, hogy senkinek sem fogja elárulni, hogy én megszegtem a becsületszavamat. De most már nem bosszant fel ezzel, hiszen mindenki tudja, hogy a becsületszót nem lehet betartani.

FERDINAND Amikor én első ízben megszegtem a becsületszavamat, tízéves voltam. Szívesen emlékezem erre, mert szívesen vagyok mélabús. És olyan kellemes nyugalom tölti el az embert, ha az első megszegett becsületszavára gondol.

LUISE GIFT Azt hiszem, maga jó ember.

FERDINAND *(megemeli a kalapját)* Köszönöm.

LUISE GIFT Kérem.

Schminke jön ismét, és úgy tesz, mintha keresne valamit.

FERDINAND Jó estét, Schminke úr!

SCHMINKE *(összerezzen, megismeri Ferdinándot, és közelebb megy hozzá)*
Uram! Ön az előbb azt állította, hogy én ismertem az ön elhalt nővérét. Mi volt a maga nővére?

FERDINAND Kurva.

SCHMINKE Mit akar ezzel mondani?

FERDINAND Nekem két nővérem volt. A fiatalabbik tizenegy perccel a születése után meghalt, az idősebbik meg kurva volt.

SCHMINKE Mi dolgom nekem a maga tizenegy perces nővérével?

FERDINAND Ezzel csak azt óhajtottam mondani, hogy nem mind a két

nővérem volt kurva. Ami pedig az én idősebbik elhalt nővéremet, a kurvát illeti, akit ön elfelejtett: csak arra akartam önt emlékeztetni, hogy ön ennek az elhunyt kurvának még mintegy ötvenhárom márkával tartozik, és mivel ő engem nevezett meg egyetlen örökösének...

SCHMINKE Uram! Én még sosem érintkeztem kurvákkal!

FERDINAND Én ezt az érintkezést szellemi vonatkozásban gondolom. Ön ugyanis szellemi ember. Én például nem vagyok szellemi ember, de a szellemi embereknek is meg kell fizetniük az adósságukat.

SCHMINKE Nekem nincs adósságom!

FERDINAND Ön, ugye, újságíró?

SCHMINKE És aztán?

FERDINAND És az én elhunyt nővérem, a kurva, bizonyos anyagot szállított önnek egy hosszú cikkhez.

SCHMINKE Anyagot? Mivel kapcsolatban?

FERDINAND A prostitúció elleni harccal kapcsolatban. Ön ennek az elhunyt kurvának az egész anyagát értékesítette, és egy pfenniget sem fizetett neki.

SCHMINKE Nem vagyok kötelezhető erre.

FERDINAND Jogilag nem. Ámde erkölcsileg.

SCHMINKE Én kifejezetten moralista vagyok.

FERDINAND Soronként tizennyolc pfennig. Ön az én nővérem nélkül legfeljebb egy fél sort tudott volna írni. Vegyünk ötven százalékot. Ez mintegy ötvenhárom márka.

SCHMINKE Itt nem a maga kurvájáról, hanem a prostitúció elleni harcról van szó. És még többről! Egy eszméről.

FERDINAND Soronként tizennyolc pfennig.

SCHMINKE Ahhoz, hogy az ember egy eszméért harcolhasson, ahhoz élni is kell!

FERDINAND Más szempontok is vannak.

SCHMINKE Feszíttessem magam keresztre?

FERDINAND Talán én vagyok a Jóisten?

SCHMINKE Nincs Jóisten! Elég ebből!

FERDINAND Hm!

Schminke el.

LUISE GIFT Hát ez meg ki volt?

FERDINAND Egy rossz ember.

LUISE GIFT Miért?

FERDINAND Mert nem akarja megfizetni, amivel egy halott kurvának tartozik.

LUISE GIFT Hagyja, kérem, a halottakat nyugodni.

FERDINAND Nincsenek halottak, ha ötvenhárom márkáról van szó. Az emberi lélek halhatatlan.

LUISE GIFT *(a tükrében rúzsoszza magát)* Az enyém is. *(Festi és púderozza magát, miközben Chopin gyászindulóját dúdolja: hirtelen)* Alfred a Café Klupsban van.

FERDINAND Klups? Klups... ez olyan szolidan hangzik. Alfred most ebben a Klupsban pincér? Mondja, tulajdonképpen már főpincér lett belőle?

LUISE GIFT Nem. Biliárdozik.

FERDINAND Úgy?

LUISE GIFT És kártyázik. És sakkozik. Aztán megint biliárdozik.

FERDINAND Miből él akkor tulajdonképpen?

LUISE GIFT Tulajdonképpen belőlem.

Csend.

FERDINAND Mulatságos. Nos, hol van ez a Klups kávéház?

LUISE GIFT Csak menjen mindig egyszerűen jobbra. Vagy balra.

FERDINAND Köszönöm.

LUISE GIFT Kérem.

FERDINAND Mulatságos.

LUISE GIFT Nem véti el, bármerre megy.

FERDINAND Hódolatom!

LUISE GIFT Isten vele!

FERDINAND Alázatos szolgája!

LUISE GIFT Örvendek. Maga is az enyémet!

FERDINAND Jó éjszakát!

LUISE GIFT Jó ember.

FERDINAND Viszontlátásra!

LUISE GIFT Isten vele!

Ferdinand el.

Luise Gift Ferdinand után integet. A kisasszony jön.

Most aztán megijedtem. Azt hittem, valaki más jön.

KISASSZONY Ki?

LUISE GIFT Nem tudom.

KISASSZONY Csak én vagyok.

Csend.

LUISE GIFT Nos?

KISASSZONY Gondolkodtam a dolgon.

Csend.

Igen. Teljesen igazad van.

Adják meg az árát!

LUISE GIFT Na végre!

KISASSZONY Végre.

LUISE GIFT Mindig mondtam, hogy értelmes vagy.

KISASSZONY Mindig tudtam, hogy igazad van, de nem akartam mondani. Most mondom. Pontosan úgy fogom csinálni, ahogy te.

LUISE GIFT És egyre könnyebben megy majd.

KISASSZONY Ki is mondta ezt?

LUISE GIFT Coué.

Csend.

Tudod, mit nem hiszek el neked? Azt, hogy még sohasem fogadtál el ezért pénzt. Nem, ezt nem hiszem el neked. Már fogadtál el érte? Mi? Ugye?

KISASSZONY Csak egyszer fogadtam el ezért pénzt.

LUISE GIFT Mikor?

KISASSZONY Tegnapelőtt.

LUISE GIFT Na és?

KISASSZONY Tizenkét márkát.

LUISE GIFT Gratulálok.

KISASSZONY Ez sok?

LUISE GIFT Elég.

KISASSZONY Azt hittem, hogy ennyi valóban elég.

LUISE GIFT Te gyerek. Te nagy gyerek. Tizenkét márkát egy Henry Ford ad. Tizenkét márkáért már valami különlegeset kell nyújtani. Tebenned akkor van valami. Valamit tudhatsz. Járkálj csak kicsit fel és alá.

A kisasszony fel és alá járkál.

Hát amit most mutatsz, az nemigen ér többet két márkánál.

KISASSZONY Nem vagyok én állat.

LUISE GIFT De választékosan beszélsz.

KISASSZONY Ez bizonyára azért van, mert sok regényt olvastam.

LUISE GIFT A sok olvasás egészségtelen.

KISASSZONY Ismertem egyszer valakit, aki regényeket írt. Egy jópofa kockaházban.

LUISE GIFT Manapság nagyon jópofa kockaházakat lehet látni.

KISASSZONY A közelében egy tó volt.

Csend.

LUISE GIFT Minekünk is jól megy majd a sorunk. Természetesen nálam fogsz lakni. Ameddig kedved tartja.

Csend.

KISASSZONY A múltkor azt kérdezted tőlem, hogy hány éves vagyok. Azt mondtam neked, hogy huszonhárom, de még csak leszek huszonhárom. Szeptemberben.

LUISE GIFT Miért meséled most ezt nekem?

KISASSZONY Csak úgy.

Csend.

LUISE GIFT Én fiatalabbnak látszom. Ugye?

KISASSZONY Fiatalabbnak nálam?

LUISE GIFT Nem, fiatalabbnak magamnál.

KISASSZONY Biztos.

Csend.

LUISE GIFT Megrendeltem egy napilapot, az apróhirdetések miatt. Meglásd, milyen kedélyes lesz minden. Ha rosszul érezzük magunkat, főzünk egy teát, és estére is otthon maradunk. Most mi a terved?

KISASSZONY Nekem mindegy.

LUISE GIFT Akkor eredj fel hozzám, nemsokára megyek én is. A fiókos szekrényen találsz egy könyvet. Nem árt, ha kiismered magad benne. Különösen a második részben. Orvostudományi mű: „Szerelmi élet a természetben”. Függelékkel.

KISASSZONY Azt már ismerem.

LUISE GIFT A függelék is? Nem árt elővigyázatosnak lenni.

KISASSZONY Hova mégysz most?

LUISE GIFT Orvoshoz. *(Hirtelen rákiált)* Mit bámulsz így rám?!

ALFRED *(megjelenik, és felméri a helyzetet)* Hogy neked mindig visítanod kell! *(Fel és alá járkal)* Piano, Lujza! Piano! No, most meg az agyaráit vicsorgatja. *(A kisasszonyhoz)* Jó estét!

LUISE GIFT Nekem nincsenek agyaráim.

ALFRED Természetesen vannak agyaráid.

LUISE GIFT Nekem fogaim vannak.

ALFRED Ezt mindenki mondhatja. Ez az a kisasszony?

LUISE GIFT Miféle kisasszony?

ALFRED Az.

LUISE GIFT Hol?

ALFRED Itt.

LUISE GIFT Ott? Ott nincs semmiféle kisasszony.

ALFRED Hát akkor ez meg kicsoda itt?

LUISE GIFT Ez itt senki.

Csend.

ALFRED (*Luise Gift felé indul*) Luise. Már megint tökéletesen kihozol a sodromból. Ez felelőtlenség tőled. Hiszen tegnap egy kisasszonyról meséltél, aki még meg akarja gondolni, hogy...

LUISE GIFT (*a szavába vág*) Ahhoz a kisasszonyhoz semmi közöd.

ALFRED Piano!

LUISE GIFT Az a kisasszony ugyanis csak engem óhajt. Senki mást. Érted?

ALFRED (*a kisasszonyhoz*) Hallotta ezt, kisasszony?

KISASSZONY Igen.

ALFRED (*a kisasszonyhoz*) Hazudik, ugye?

A kisasszony hallgat.

LUISE GIFT (*Alfredhoz közeledik; halkán*) Hagyd nekem, kérlek.

ALFRED (*gúnyosan*) A „senkit”?

LUISE GIFT A becsületszavadat adtad...

ALFRED (*a szavába vág*) Gyere, mutass be a kisasszonynak.

LUISE GIFT Dög.

ALFRED Kuss.

Luise Gift sír.

KISASSZONY Nyughass már! Hiszen ez undorító!

ALFRED De még mennyire!

LUISE GIFT (*a kisasszonyra mered*) Hogy mondtad?

ALFRED U, mint unalmas, n, mint nőgyógyász, d, mint dög, o, mint oktondi, r, mint rohadt, i, mint illatszer, t mint tapintat, ó, mint ótvar.

LUISE GIFT Undorító.

KISASSZONY Igen.

ALFRED Igen.

LUISE GIFT Nagyon undorító?

KISASSZONY Nagyon.

LUISE GIFT Dög.

Csend.

ALFRED (*a kisasszonyhoz*) Itt a hisztéria egy válfajával állunk szemben. Luise éppen rosszul van. Már gyerekkorában egész testén rücskös volt a bőr. Lujzácská! Friss még a májacskád? Mit mondott a doktor bácsi?

LUISE GIFT (*meglepve*) Épp az orvoshoz készültem.

ALFRED No, csak rajta! Az egészség fél győzelem. Le a bacilusokkal! Könnyűatlétikával kellene foglalkoznod.

A kisasszony vihog.

Százméteres síkfutás. Diszkoszvetés. Gátfutás. Rúdugrás!

LUISE GIFT (*színtelen hangon*) Csak produkáld magad, csak produkáld magad.

ALFRED (*meghajlik a kisasszony előtt, és néhány lépést szteppel*) Voilà!

A kisasszony nevet.

LUISE GIFT Most megyek. Igen. Most elmegyek. (*Nem mozdul egy tapodtat sem*)

ALFRED (*a kisasszonyhoz*) Én vagyok az Alfred.

KISASSZONY Mindjárt gondoltam.

ALFRED Hogyhogy? Már befektetett engem?

KISASSZONY Épp ellenkezőleg.

ALFRED Amennyire az általános helyzetet át tudom tekinteni, a kisasszony megfontolta a dolgot.

KISASSZONY Igen.

LUISE GIFT (*a kisasszonyhoz, apatikusan*) Ő az Alfred.

ALFRED A kisasszonynak már volt szerencséje.

LUISE GIFT Alfred közönséges, másként nem megy neki.

ALFRED Hazudik.

LUISE GIFT (*lassan el akar menni, de hirtelen megáll*) Alfred. Az előbb a fivéreddel beszéltem.

ALFRED A fivéremmel? Hát itt van? Mióta?

LUISE GIFT Véletlenül ismertem meg.

ALFRED Én is csak véletlenül vagyok a testvére, ő ugyanis egy barom.

LUISE GIFT Ő egy jó ember.

ALFRED Meddig maradsz?

LUISE GIFT Már megyek.

ALFRED Lódulj!

Luise Gift el.

Csend.

Mondja, kisasszony, csináltatott már kegyed horoszkópot?

KISASSZONY Nem. Ért a csillagok járásához?

ALFRED Valamelyest. Én okkult dolgokkal foglalkozom. Lujzácska például a szűz jegyében született, de a kos és a bika annyiszor keresztelte útját, hogy ezek a keresztelkedések, illetve kereszttek a véreből is kimutathatók.

KISASSZONY Ez mit jelent?

ALFRED Azt, hogy az ilyenek nincsen lelke.

KISASSZONY De ő nagyon figyelmes hozzám. Megmondja, hogyan mozogjak, és minden mást is. Segít nekem. Megengedte például, hogy nála lakjak.

ALFRED Mert nemcsak a szíve meleg.

KISASSZONY És valóban olyan beteg?

ALFRED Előreláthatólag meg fog vakulni.

KISASSZONY De hát mi a baja?

ALFRED Többek között holdkóros is. Igen: telihold idején kilép az ablakon, felmászik a homlokzaton, és eljárja ifjúkora táncát, a francia négyest! Pedig helyenként már őszül. Kegyed, ugye, szőke?

KISASSZONY Ki?

ALFRED Maga.

KISASSZONY Szőke? Igen.

ALFRED Valódi?

A kisasszony leveszi a kalapját.

Bravó! Nagyszerű!

Csend.

Mondja csak, nagyságos kisasszony, iszonyodna attól, hogy havonta ötszáz márkát keressen?

KISASSZONY Hogyan?

ALFRED Havonta.

KISASSZONY Öt?

ALFRED Száz. Kézpénzben. Fix. Kegyed.

Csend.

KISASSZONY Köszönöm, nem.

ALFRED Kegyed valószínűleg teljesen meghülyült?

KISASSZONY Lehet.

ALFRED Pedig profilból nagyon tehetséges.

KISASSZONY Félek.

ALFRED Tőlem? Hogy lehet tőlem félni? Hiszen én sem félek magamtól!

Csend.

KISASSZONY Mit fognak elvárni tőlem ötszáz márkáért?

ALFRED A szokásosat.

KISASSZONY És kicsoda?

ALFRED Egy bizonyos Ibañez Paranából.

KISASSZONY Ibañez személyesen?

ALFRED Nem egészen.

KISASSZONY Nem megyek kaszárnyába.

ALFRED Paraná nem ismeri a kaszárnyaszerelmet! Paraná ebben az esetben csak lakosztályokból áll. Egy ház: egy kisasszony! Ez törvény Paranában, hogy megakadályozzák a kisasszonyok szégyentelen kiszákmányolását, és védjék a tisztességes lánykereskedelmet. A paranái birodalmi kormányzat...

KISASSZONY *(a szavába vág)* Hol van Paraná?

ALFRED Dél-Amerikában.

KISASSZONY Nem.

Csend.

Nemnemnem...

ALFRED Ennyire szereti Európát?

KISASSZONY Nem megyek a gyarmatokra.

ALFRED Földrajzból gyengén áll. Mint köztudott, brit, francia és holland Guyanán kívül Dél-Amerikában nincsenek gyarmatok, csak szuverén államok. Szabad, demokratikus köztársaságok. A lakosság túlnyomórészt spanyol és portugál, középtermetű, szenvedélyes és fekete. Ennek következtében a szőke nők természetesen előnyben vannak.

Luise Gift megjelenik.

Már meg is jöttél a doktortól?

LUISE GIFT Nem voltam az orvosnál. Hallgatóztam.

Csend.

ALFRED Viszontlátásra, nagysád! (*El*)

Csend.

KISASSZONY Lehet, hogy Dél-Amerikába utazom.

LUISE GIFT Ne légy gonosz.

KISASSZONY Nem vagyok gonosz.

LUISE GIFT Dél-Amerikából senki nem jön vissza.

KISASSZONY Hát akkor ott maradok.

LUISE GIFT Te énnám maradsz.

KISASSZONY Nincsenek nekem ilyen hajlamaim.

LUISE GIFT Nekem egyáltalán nincsenek hajlamaim! (*Közeledik a kisasszonyhoz*) Én teljesen másmilyen vagyok, de oly ritkán jutok hozzá... (*A kisasszony hajába kap, és hirtelen rángatni kezdi*)

KISASSZONY Juj! Hagyj engem békén! (*Kiszabadítja magát, és mellbe vágja Luisét, úgy, hogy az hátratántorodik*) Hagyj engem békén! (*Elfut*)

LUISE GIFT (*nevet*) A viszontlátásra! A viszontlátásra! (*Lesi a választ*)

Csend.

(Üvölt) A viszontlátásra! (Újra hallgatózik)

Csend.

Luise nyöszörög.

MÁSODIK KÉP

Ferdinand belép a Klups kávéházba, megáll a biliárdasztal mellett, és körülnéz; ő az egyetlen vendég.

A pincér jön, kenyérvéget majszolva.

FERDINAND Jó estét.

PINCÉR Jó étvágyat.

FERDINAND Bocsnát. Én ugyanis idegen vagyok, és nem ismerem ki magam. Ez a Klups kávéház?

PINCÉR Igen.

FERDINAND Akkor kint miért áll az, hogy Viktória kávéház?

PINCÉR Itt Viktóriának nevezik.

FERDINAND Klups ugyebár a tulaj?

PINCÉR Nem. Az egykori tulaj.

Csend.

FERDINAND Mulatságos. Klups úr már régen meghalt?

PINCÉR Klups úr egyáltalán nem halt meg. Klups úr nem vált be.

FERDINAND Paragrafus?

PINCÉR 181/a. „Az a férfiszemély, aki létfenntartását részben vagy egészben olyan nőszemély erkölcstelen szerzeményének kizsákmányolásával biztosítja, aki üzletszerű kéjelgést folytat, vagy aki az ilyen nőszemélyt megszokásból vagy haszonért erkölcstelen ipara gyakorlásában támogatja vagy más módon pártolja...

FERDINAND ... legalább...

PINCÉR ...egyhónapi...

FERDINAND ...börtönnel...

PINCÉR ...büntetendő." Hát azóta hívnak bennünket Viktóriának.

Csend.

FERDINAND Hogyhogy Viktóriának?

PINCÉR Kikérdezni nem hagyom magamat.

FERDINAND Pedig érdekelt volna.

PINCÉR Miért?

FERDINAND Együttérzésből. Utóvégre emberek vagyunk.

PINCÉR Utóvégre. Foglaljon helyet.

Ferdinand leül.

Mit parancsol? Kávét, tea, csokoládé?

FERDINAND Kávét.

PINCÉR Szimplát vagy duplát?

FERDINAND Szimplát.

A pincér el.

Alfred jön, és felfedezi Ferdinandot, aki nem veszi őt észre; Alfred leveszi a zakóját, és ingujjban biliárdozni kezd magában.

Ferdinand meglátja Alfredot, és meglepődve feláll.

Alfred egy pillanatra szemügyre veszi, majd tovább játszik.

Alfred!

ALFRED *(nem zavartatja magát)* Hm?

FERDINAND Nem lepődsz meg, hogy megleptelek?

ALFRED Nem!

FERDINAND Mulatságos.

ALFRED Már tudtam.

FERDINAND Honnan?

ALFRED Kikérdezni nem hagyom magam.

FERDINAND Pedig érdekelt volna.

ALFRED Miért?

Ferdinand leül.

Csend.

PINCÉR (*hozza Ferdinand szimpláját; Alfredhoz*) Halleluja!

ALFRED Kávét.

PINCÉR Szimplát vagy duplát?

ALFRED Duplát.

A pincér el.

Csend.

FERDINAND Szemlátomást szeretsz biliárdozni. Nagyon szeretsz biliárdozni?

ALFRED Igen.

Csend.

FERDINAND Alfred. Mit vétettem én ellened?

ALFRED Semmit.

FERDINAND Tehát?

ALFRED Tehát.

FERDINAND De hát én nem vétettem ellened semmit...

ALFRED Éppen azért!

FERDINAND Vagyúgy.

ALFRED Igen.

Csend.

FERDINAND Mulatságos. Azt hittem, hogy kellemesen meglepődsz.

ALFRED Mert véletlenül a fivérem vagy?

FERDINAND Annak ellenére.

ALFRED Én nem helyezek nagy súlyt a családi kapcsolatokra.

FERDINAND Hát igen, züllött család vagyunk. Csak végig kell gondolni: amikor az első szentáldozáshoz járultam, a papa épp akkor lopta el a bundát. Nagypapa egyébként szintén büntetett előéletű volt.

ALFRED És a mama?

FERDINAND Hagyd a mamát. Ő megszült bennünket, és ez épp elég.

ALFRED Így van.

FERDINAND Ha nem volnánk testvérek, akkor is örültem volna, ha kellemesen meglepődsz – tisztára emberileg.

ALFRED Ha meg akarsz pumpolni, akkor, sajnos, tudomásodra kell hoznom, hogy tönkrementem.

FERDINAND Még sohasem voltál emberséges.

ALFRED Tönkrementem.

FERDINAND Ezt szívből sajnálom. Tisztára emberileg.

ALFRED Fogd be a pofád.

Csend.

FERDINAND Én feltörtem. Véletlenül.

ALFRED (*felfigyel*) Hogy?

FERDINAND Véletlenül.

ALFRED Hogy hívják?

FERDINAND Engem ugyanis a Jóisten segített.

ALFRED Mit értesz Jóistenen?

FERDINAND Kétezer márkát.

ALFRED (*közelebb lép hozzá*) Hogy történt?

FERDINAND (*nevet*) Igen.

PINCÉR (*hozza Alfred dupláját*) Hova?

ALFRED Oda... ide. (*Leül Ferdinand asztalához*)

A pincér leteszi a duplát, és unottan biliárdozni kezd.

És... mondd: mit csinálsz a Jóistenkéddel?

FERDINAND Magánzó leszek.

ALFRED Megduplázhatnád a Jóistenkédet.

FERDINAND Ó!

ALFRED Megduplázhatod. Garantáltan.

FERDINAND Ki garantálja?

ALFRED Én.

FERDINAND Ilyen üzleteket nem kötünk.

ALFRED Ezek teljesen tisztességes üzletek.

FERDINAND A garanciára gondoltam.

ALFRED Egy pillanat! Először is: van egy ügynökségem. Állásközvetítés Dél-Amerikába. Ha a te Jóistenkédnek csak egy részével rendelkeznék, már jóval rentábilisabbá lehetne fejleszteni a vállalkozást.

FERDINAND Miféle állásokat közvetítesz?

ALFRED Nagyrészt óvónőket.

FERDINAND Nem szégyelled magad, hogy ennyire ostobának tartasz?

ALFRED Bocsáss meg, ha ostobának tartottalak.

Csend.

FERDINAND Ennek ellenére benne vagyok az üzletben; ámbátor tisztára emberileg természetesen nem vállalhatnám érte a felelősséget, de az emberi szempontok sem abszolútizálhatók, és ebből következnek az engedmények. Amint látod, filozófiával is foglalkoztam.

ALFRED Igenis.

FERDINAND Most, példának okáért, szimpla kávét iszom, és ha a Jóistenkémet megduplázhathnám, akkor duplát innék. Az emberi életben sokszor csak egy duplán fordul meg minden.

ALFRED Igenis.

FERDINAND Sokat tanultam az életben, és nem lenne ellenemre, ha duplát rendelhetnék.

ALFRED Dupla kávéültetvényed lesz...

FERDINAND *(szavába vág)* Mesélj!

ALFRED Jelenleg épp egy szerződés megkötése előtt állok. Az ismert Ibañez céggel. Paranából. De sajnos, a szállítmány költségének csak a felét tudom fedezni; ha fizethetném az egész útiköltséget, a Jóistenkéd hat héten belül megduplázódna.

FERDINAND És a garancia?

ALFRED Az én vagyok.

FERDINAND Ez túl nagy kockázat nekem.

ALFRED De hiszen a testvérem vagy.

FERDINAND Én nem helyezek nagy súlyt a családi kapcsolatokra.

ALFRED Ne ismételj engem! De ha nem lennének testvérek, tisztára emberileg...

FERDINAND Ne ismételj engem.

Csend.

ALFRED Dupla vagy semmi – aki nem mer, az nem nyer.

FERDINAND Nem vagyok hazardőr.

ALFRED És akkor hol marad a duplád?

FERDINAND Hát ez bizony elég ok volna.

ALFRED Kockáztatni valamit valamiért.

FERDINAND Valami merészet!

ALFRED Valami grandiózusat!

FERDINAND Monte-Carlo!

ALFRED Bankrobbantás! Rendben?

FERDINAND Rendben.

Luise Gift jön.

Jó estét, nagysád!

LUISE GIFT Adjon isten!

Alfred meglátja Luisét, és összerándul; feláll.

Gyere csak ide, kérlek.

ALFRED (*közelebb megy hozzá*) No?

LUISE GIFT Tudod-e, hogy most mit tennék a legszívesebben?

ALFRED Nem. És nem is érdekel.

LUISE GIFT Már megint megszegted a becsületszavadat.

ALFRED Nem érdekel, Lujzácska.

LUISE GIFT Elvetemült alak vagy.

PINCÉR (*Luise Gifthez*) Mit parancsol a hölgy?

ALFRED Semmit.

LUISE GIFT Kávét.

PINCÉR Szimpla vagy dupla?

LUISE GIFT Dupla.

A pincér el.

ALFRED Na, agyó!

LUISE GIFT Állj! Nem adtad-e becsületszavadat, hogy meghagyod nekem a kisasszonyt? Hogy nem veszed el tőlem, mint a többieket, akiket...

ALFRED *(a szavába vág)* Kereskedő vagyok. Testestől-lelkestől.

LUISE GIFT Ha a kisasszony Dél-Amerikába hajózik...

ALFRED *(a szavába vág)* Akkor?

LUISE GIFT *(vigyorog)* Csak úgy mondom.

ALFRED A mutatójjad nem tetszik nekem.

LUISE GIFT Pedig azzal esküdtem meg neked is...

ALFRED Kuss. Emlegettem én neked az előéletemet?

LUISE GIFT A saját érdekedben? Alig.

ALFRED Felhánytorgattam valaha is a zászlózt? Emlegettem valaha is, hogy egykor az európai filmipar reménysége voltam?

LUISE GIFT *(vigyorogva)* Egy bonviván...

ALFRED Kikérek magamnak minden rágalmat. Ez már régen volt. Te tudod jól, hogy a szemem nem bírta a jupiterlámpákat. Avagy?

LUISE GIFT Avagy.

ALFRED Lujzácska. Mi történik, ha a kisasszony Dél-Amerikába...?

LUISE GIFT *(vigyorog)* Fegyház. Fegyház.

ALFRED Neked?

LUISE GIFT Neked.

ALFRED Lujzácska. Te egyszer hamisan esküdtél. Becsületes hamis esküt tettél.

LUISE GIFT Érted.

ALFRED Az mindegy.

LUISE GIFT Nekem minden mindegy.

ALFRED Nekem nem. Ezt jegyezd meg.

LUISE GIFT Ezt tudom. Ezért foglak feljelenteni, pedig csak...

ALFRED Ne lármázz...

LUISE GIFT Különben?

ALFRED Vigyázz magadra! Velem ugyanis semmi nem történhet, mert hiányzik a második tanú.

LUISE GIFT *(vigyorog)* Hogy téged mindig megvéd a törvény...

ALFRED Mert még van igazság.

LUISE GIFT De lesznek még emberek, akik füttyülnek a második tanúra...

ALFRED Utópisták. Idealisták. Mindenfélék, csak éppen nem realpolitikusok!

FERDINAND Kérlek, mutass be a hölgynek.

ALFRED Fivérem, Ferdinand – Luise Gift asszony.

FERDINAND (*meghajol*) Már volt szerencsém.

LUISE GIFT Ismerjük egymást.

FERDINAND Nagyon örvendek!

LUISE GIFT Amióta találkoztunk, az ön fivére, Alfred már megint megszegte a becsületszavát.

ALFRED (*Luise Gifthez*) Parírozol végre?

LUISE GIFT Hozzám ne nyúlj, hozzám ne nyúlj, mert...

ALFRED Örült! Nem tudom elképzelni, miféle társadalmi rétegben forogsz újabban, ha attól félsz, hogy én bántalmazhatok egy nőt.

LUISE GIFT Mert még sose fordult elő, mi?

ALFRED Sosem.

LUISE GIFT És március tizenhetedikén?

ALFRED (*Ferdinandhoz*) Hazudik.

Ferdinand zavartan mosolyog.

LUISE GIFT Szörnyeteg.

ALFRED Kuss. (*El*)

A pincér jön, és Luise Gift dupláját Ferdinand asztalára teszi.

FERDINAND (*hellyel kínálja Luise Giftet*) Szabad kérnem...

A távolban dobpergés.

Luise Gift megmerevedik.

Schminke lép be gyorsan a Klups kávéházba, és leül.

PINCÉR (*Schminkéhez*) Parancsol az úr?

SCHMINKE Kávét.

PINCÉR Szimpla vagy dupla?

SCHMINKE Szimpla. *(Előhúz egy kéziratot a zsebéből, és korigálni kezdi)*

Ferdinand felismeri Schminkét.

Újra dobpergés. Hirtelen minden fel van lobogózva: óriási zászlók lengenek a Klups kávéházban. Katonazene-tus. Éljenzés és lelkes taps egy zsúfolt ülésteremben.

A pincér hallgatózik. Ferdinand Schminkét nézi merően.

Csend.

LUISE GIFT *(tapogatózva, rémülten a pincér felé botorkál; nyöszörögve)*

Doktor úr. Most már félek, doktor úr...

PINCÉR Nem vagyok doktor.

LUISE GIFT Doktort mondtam?

PINCÉR Az ilyesmit ne hanyagolja el az ember.

LUISE GIFT Mit? Te, miért van itt hirtelen ennyi zászló? Én félek ezektől a zászlóktól... a tükörben is csupa zászló, és aztán észreveszem, hogy nemsokára megva... *(Megakad)*

PINCÉR Megva...

LUISE GIFT Négy hete még el tudtam innen olvasni. „Hölgyek”... „Urak”... Most minden ködben úszik. Már nem látok. Idővel minden elmosódik. Nem?

PINCÉR Valószínűleg.

LUISE GIFT Milyen könnyű ezt kimondani. Szeretnék egy levelezőlapot írni.

PINCÉR Micsodát? He?

LUISE GIFT *(máshol jár az esze)* Egy üdvözlő lapot. Magamnak.

FERDINAND *(a pincérhez)* Bocsánat. Én ugyanis idegen vagyok, és nem ismerem ki magam. Miért lobogóztak fel itt egyszerre mindent?

PINCÉR A kongresszus tiszteletére.

Újra felhangzik a lelkes taps.

FERDINAND Miféle kongresszus?

PINCÉR Nemzetközi kongresszus.

LUISE GIFT *(fülevé)* Mit akar ez a kongresszus?

PINCÉR Nemzetközileg megszervezni a prostitúció elleni harcot, különös tekintettel a nemzetközi lánykereskedelemre.

Luise Gift leül.

A pincér zászlócskákat helyez az asztalokra.

Egy minisztertanácsi rendelet és egy helyi rendőrhatósági határozat értelmében mindent fel kell lobogózni. A visszaélések büntetőjogilag üldözendők.

LUISE GIFT *(bambán vigyorog)* Ki a zászlókkal! Ki innét a zászlókkal!

PINCÉR Csönd! *(Figyel)* Ha ugyanis nagyon figyelünk, hallani lehet a kongresszust, de csak annak, akinek kifinomult a hallása.

Csend.

Most az ügy előadója beszél.

LUISE GIFT És mit mesél az előadó úr?

PINCÉR Nem értem, hogy mit mond. Ugyanis spanyolul beszél.

FERDINAND Nem, portugálul.

PINCÉR Ön tud portugálul?

FERDINAND Nem.

LUISE GIFT Úgy. Tehát a prostitúciót akarják leküzdeni...

PINCÉR Kongóban éppúgy, mint a Spree mellett.

FERDINAND És Chilében.

PINCÉR Valamint Kolumbiában.

FERDINAND És Ecuadorban.

PINCÉR Meg Paraguayban is.

FERDINAND Meg Uruguayban.

PINCÉR Meg Venezuelában.

FERDINAND Meg San Salvadorban.

SCHMINKE Hol van már az a kávé?

PINCÉR Szimpla vagy dupla?

SCHMINKE Szimpla!

LUISE GIFT Hát ez meg ki?

PINCÉR Egy rossz ember.

FERDINAND Hát már elfelejtette, nagyságos asszonyom? Hiszen ez az az úr, aki egy elhalt kurvának ötvenhárom márkával adósa maradt.

LUISE GIFT És mit akar ez a rossz ember?

PINCÉR Egy szimplát.

FERDINAND Valamint leküzdeni a megvásárolható szerelmet.

LUISE GIFT Tehát küldött. (*Feláll*)

PINCÉR Szumátrából.

FERDINAND Jávából.

PINCÉR Paranából! Paranából!

Luise Gift Schminke asztalához ül, és mosolyog. Schminke erre átül egy másik asztalhoz. Ferdinand és a pincér érdeklődéssel figyelik a történeteket: Luise Gift újra Schminkéhez ül, és belenéz a kéziratába.

SCHMINKE Óhajt valamit?

LUISE GIFT Olvashatóbban kell írnia, különben senki sem ismeri ki magát a kéziratában. Maga nem a lánykereskedelmet akarja leküzdeni?

SCHMINKE Csodálom a megfigyelőképességét.

LUISE GIFT Ó, kérem! Uram! Egy kisasszonyt akarnak eladni Dél-Amerikába!

SCHMINKE Sajnos, meg kell mondanom kegyednek, hogy egyéni esetek nem érdekelnek. Elvből.

FERDINAND Elvből.

SCHMINKE Az egyéni sorsokba való effajta beavatkozás csak céltalan szétforgácsolódáshoz vezetne.

LUISE GIFT Ön tehát nem akar szétforgácsolódni, és inkább adják el a kisasszonyt...

SCHMINKE (*a szavába vág*) Nem vagyok rendőrkapitányság! Tegyen feljelentést.

LUISE GIFT Hiányzik a második tanúm.

SCHMINKE Ha meglenne a második tanúja, meggyőződésem, hogy akkor sem lehetne változtatni a dolgok lényegén. Tudniillik teljesen mindegy, hogy a kisasszony Dél-Amerikában vagy Közép-Európában prostituálódik. A lánykereskedelem csak másodlagos szerepet játszik, az első a prostitúció, és mindenekelőtt keletkezésének oka.

Csend.

LUISE GIFT Tehát maga, fiatalember, elvből akarja leküzdeni a megvásárolható szerelmet?

SCHMINKE Ha nem zavarja: igen.

LUISE GIFT (*vigyorog*) Nem zavar, ha előbb engem leküzdesz, mókuskám...

SCHMINKE (*a pincérhez*) Megkaphatnám végre a kávémat?

PINCÉR Szimplát vagy duplát?

SCHMINKE Szimplát! Szimplát, a hétszázát!

PINCÉR Nanana! (*El*)

FERDINAND Rossz ember.

LUISE GIFT Nanana... Szabad kérdeznem: hogy csinálják tulajdonképpen ezt a leküzdést? Töltőtollal?

SCHMINKE Sajnos.

LUISE GIFT (*rosszmájúan*) Ön bizonyára államelnök akar lenni!

SCHMINKE Kérem tekintetbe venni, hogy egy emlékiratot korrigálok. A kongresszus címére szólót.

LUISE GIFT (*utánozza Schminkét*) Kérem tekintetbe venni, hogy engem a maga kongresszusa le akar küzdeni.

SCHMINKE Nem magát! Csak a hivatását!

LUISE GIFT Csak? És mihez kezdjek, ha a kongresszus eltörli a hivatásomat, he? Mit csinálhatok én? Kezdhetek mindent előlről! (*Megint utánozza Schminkét*) Kérem tekintetbe venni, hogy az összes küldött meg akar engem semmisíteni, miközben folyton-folyvást csak a Gonosz Kókuszokról dumálnak! Korrigálja csak bele az emlékiratába, hogy a kongresszus büntesse meg az uzsorás szállodásokat!

SCHMINKE (*feláll*) Ez teljes félreismerése a...

LUISE GIFT Ez botrány! Botrány!

A pincér hozza Schminke szimpláját.

SCHMINKE Fizetek!

PINCÉR Ötvenhárom márka.

LUISE GIFT Szégyellje magát! Szégyellje! Meglopni egy halott kurvát!

FERDINAND Elvből.

HARMADIK KÉP

*Schminke a kongresszusi terem előtt várakozik egy fellobogózott téren.
A kongresszusi teremben lelkesen tapsolnak.
Schminke figyel; fel-alá járkal.*

FŐTITKÁR (*megjelenik; frakkban van, és nagyon ideges*) Schminke úr!

Schminke a főtitkárhoz siet.

Ön Schminke úr? Én vagyok a nemzetközi prostitúció nemzetközi leküzdésére szervezett nemzetközi kongresszus főtitkára, és rendkívül sok a teendőm. Schminke úr a sajtóhoz tartozik, ugyebár? Rendkívüli módon sajnálom, hogy megfeledkeztünk önről a sajtójegyek szétosztásánál, mert én és a kongresszus mindennél nagyobb súlyt helyezünk a sajtóval való nagymérvű együttműködésre. Mindenesetre őszintén örülök, hogy már ma közölhetem önnel: a kongresszus áldozatos munkájának köszönhetően már ma rendkívül figyelemreméltó eredményeket értünk el. A kongresszus már a mai napig tizenkét albizottságot hozott létre, amelyek a vitára kerülő programpontok sorrendjét fogják meghatározni. Úgy bizony!

SCHMINKE Rendkívüli módon örvendek, hogy a vitára kerülő programpontok sorrendjét már ma meghatározzák.

FŐTITKÁR Meg kell határozni! Úgy bizony!

SCHMINKE Ami pedig a sajtójegyek szétosztását illeti, mindenesetre rendkívüli módon csodálkoztam volna, ha nem feledkeznek meg rólam.

FŐTITKÁR Úgy bizony!

SCHMINKE Ami pedig a prostitúció leküzdését illeti...

FŐTITKÁR (*a szavába vág*) Úgy bizony! Nos, a legmélyebb tiszteletem!
(*El akar menni*)

SCHMINKE Állj! Itt nem a sajtójegyekről van szó!

FŐTITKÁR Hanem?

Schminke átnyújtja neki a kéziratát.

Mi ez?

SCHMINKE Egy emlékirat.

FŐTITKÁR Mihez kezdjek ezzel?

SCHMINKE A kongresszusnak van címezve.

FŐTITKÁR Mottó?

SCHMINKE „A polgári termelési viszonyok megszűnésével eltűnik a belőlük fakadó hivatalos és nem hivatalos prostitúció is.”

FŐTITKÁR Ki mondja ezt?

SCHMINKE Ezt ön tudja.

Csend.

FŐTITKÁR Nem tudok semmit. Hagyja békében a polgári termelési viszonyokat, maga kommunista! Úgy bizony!

SCHMINKE Ön veszi magának azt a gyászos bátorságot, hogy tagadja, miszerint a prostitúció kizárólag a gazdasági nyomor terméke?

FŐTITKÁR Nem kizárólag!

SCHMINKE Kilencvenkilenc százalékban!

FŐTITKÁR Csak kilencvennyolc százalékban!

SCHMINKE Kilencvenkilenc!

FŐTITKÁR Legyen száz! Ha tekintetbe veszi a lelki nyomort is! Királynő is lehet nyomorban! Golfpályán is szenvedhetnek! Úgy bizony!

SCHMINKE Csak semmi pátosz!

FŐTITKÁR Ismeretes előttem, hogy bizonyos elemek a lelki nyomor minden rezdülését polgári előítéletnek csúfolják. Úgy bizony! Tehát: ezennel igazolom az ön úgynevezett emlékiratának beérkezését, amit a kongresszus az akták közé fog helyezni, mivel a prostitúció közismerten kiirthatatlan, sőt alig leküzdhető, mivel a megvásárolható szerelem princípiuma túlságosan mélyen gyökerezik bennünk, bátran kijelenthetnénk: a megvásárolható szerelem egyenesen az emberi lényeg alkotóeleme. Úgy bizony!

SCHMINKE Ön védelmezi a prostitúciót?

FŐTITKÁR Kényszerít rá! Úgy bizony!

SCHMINKE Tagadom.

FŐTITKÁR Ne hozzon ki a sodromból, hallja!

SCHMINKE Hát akkor mit akar ez az egész kongresszus?

FŐTITKÁR Szervezni! Nemzetközileg megszervezni a nemzetközi prostitúció nemzetközi leküzdését. Úgy bizony! (*Gyorsan el akar menni, de aztán hirtelen visszafordul, és merően nézi Schminkét*) Mit mondott az imént?

SCHMINKE Kritikát.

FŐTITKÁR Óva intem önt!

SCHMINKE Köszönöm.

FŐTITKÁR Kérem. Óva intem önt másodízben. A kongresszus minden jóindulata ellenére vitatja az ön morális jogát arra, hogy kritizáljon, és az ön politikai joga alkotmányellenes. Óva intem önt harmadízben. Ha el nem kotródik sürgősen, kidobatom! Úgy bizony!

Schminke nem mozdul.

Tehát: hajlandó önként engedelmeskedni?

SCHMINKE Ezt nevezi önkéntnek?

FŐTITKÁR A türelmemnek vége, és a következményeket viselnie kell. Óva intem önt negyedízben.

SCHMINKE Ötödízben.

FŐTITKÁR Hatodízben! Még tízig számolok. Tízre a falhoz áll. Garantálom. A kongresszus jóságos bár, de szigorú, következképp igazságos. Úgy ám! (*Számol*) Hét. Nyolc. Kilenc. Nos?

SCHMINKE Tíz.

FŐTITKÁR Hallgasson! Ki számol itt? Ki számol itt a szó igaz értelmében?! Én vagy maga?!

SCHMINKE Tíz.

FŐTITKÁR Hallgasson már, maga fanatikus! Szeretne, mi, a mártír szerepében tetszelegni? De a kongresszus nem osztogat glóriákat, uram! Ami pedig engem illet, még a légynek se tudok ártani, és elvégre mégiscsak alkalmazott vagyok, aki abból él, hogy felelősséggel viseltetik a kongresszusért! Mit szólna egy kompromisszumhoz?

SCHMINKE Számolok.

FŐTITKÁR Schminke úr. Én családapa vagyok, és ha ön nem hagyja el ezt a helyet, én leszek az első, akinek felmondanak.

SCHMINKE Szeretném látni, vajon van-e a kongresszusnak mersze tiznél a falhoz állítani engem.

FŐTITKÁR A kongresszusnak persze hogy van ehhez mersze, de a felelősség engem terhel. Ön egy felelőtlen egyén! Magát persze semmi felelősség nem terheli azért, ha agyonlövük. „Nem a gyilkos, hanem az áldozat a bűnös” – ez is csak az irodalmárok agyszüleménye! Úgy bizony!

SCHMINKE *(számol)* ... hét, nyolc, kilenc, tíz!

Dobpergés.

A főtitkár kétségbeesve befogja a fülét.

Feltűnött szaronyi gázálarcos katonák jelennek meg a háttérben.

FŐTITKÁR A vége: csinn-bumm!

SZÁZADOS *(előrelép, és osztrákos kedélyességgel beszél)* Már elnézést, nagyra becsült uraim! Mintha valaki itt tízig számolgatott volna – ó, szervusz, főtitkár uram! Na, mit csinál a kongresszus? Tanácskozik, tanácskozik? Igen! Apro-pó, kongresszus: a Henriett válik. A Henriett húga a Josephinnak és a Josephin húga a Pojdi.

SCHMINKE Százados! Tízíg számoltam, és követeltem, hogy lőjenek agyon.

Csend.

SZÁZADOS *(Schminkére mered; hirtelen poroszos keménységgel)* Mi? Hogy? Mít akar ez a faszent? Ki ez?

FŐTITKÁR A polgári termelési viszonyokat akarja leküzdeni.

SZÁZADOS *(osztrákosan)* Polgári viszonyok? Ördög tudja, hogy az mi! Apro-pó, termelési viszonyok: a Christi egy zsidóhoz megy férjhez.

SCHMINKE Na, mi lesz már?

SZÁZADOS *(poroszosan)* Pofa be! Faszent!

SCHMINKE Követelem az agyonlövétéscmet!

SZÁZADOS *(poroszosan)* Pofa be, ha mondom! Itt nem követelődzünk, itt engedelmeskedünk! Fegyelmet! Vigyázz, te faszent, vigyázz!

FŐTITKÁR Poncius Pilátus vagyok, és mosom kezeimet. A nevem Nyúl,

FŐTITKÁR A kongresszusnak persze hogy van ehhez mersze, de a felelősség engem terhel. Ön egy felelőtlen egyén! Magát persze semmi felelősség nem terheli azért, ha agyonlövök. „Nem a gyilkos, hanem az áldozat a bűnös” – ez is csak az irodalmárok agyszüleménye! Úgy bizony!

SCHMINKE (*számol*) ... hét, nyolc, kilenc, tíz!

Dobpergés.

A főtitkár kétségbeesve befogja a fülét.

Feltűzött szuronyú gázálarcos katonák jelennek meg a háttérben.

FŐTITKÁR A vége: csinn-bumm!

SZÁZADOS (*előrelép, és osztrákos kedélyességgel beszél*) Már elnézést, nagyra becsült uraim! Mintha valaki itt tízig számolgatott volna – ó, szervusz, főtitkár uram! Na, mit csinál a kongresszus? Tanácskozik, tanácskozik? Igen! Apro-pó, kongresszus: a Henriett válik. A Henriett húga a Josephinnak és a Josephin húga a Pojdi.

SCHMINKE Százados! Tízig számoltam, és követeltem, hogy lőjenek agyon.

Csend.

SZÁZADOS (*Schminkére mered; hirtelen poroszos keménységgel*) Mi? Hogy? Mit akar ez a faszent? Ki ez?

FŐTITKÁR A polgári termelési viszonyokat akarja leküzdeni.

SZÁZADOS (*osztrákosan*) Polgári viszonyok? Ördög tudja, hogy az mi! Apro-pó, termelési viszonyok: a Christi egy zsidóhoz megy férjhez.

SCHMINKE Na, mi lesz már?

SZÁZADOS (*poroszosan*) Pofa be! Faszent!

SCHMINKE Követelem az agyonlövésemet!

SZÁZADOS (*poroszosan*) Pofa be, ha mondom! Itt nem követelődünk, itt engedelmeskedünk! Fegyelmet! Vigyázz, te faszent, vigyázz!

FŐTITKÁR Poncius Pilátus vagyok, és mosom kezeimet. A nevem Nyúl, és e vis maiorból eredő tömegszerencsétlenségért a felelősség kizárólag ezt a faszentet terheli! Úgy bizony!

SZÁZADOS (*osztrákosan*) De igen tisztelt Nyúlffy uram, az már aztán igazán édesmindegy, hogy ki viseli a felelősséget. (*Vezényelve*) Vigyázz!

A katonák vigyázzba állnak.

Nyúlffy uram meg akarja tekinteni a kivégzést?

FŐTITKÁR Köszönöm, inkább nem. Kivégzést nem tudok végignézni, ugyanis gyomoridegességben szenvedek.

SZÁZADOS (*osztrákosan*) Ugyan már, Nyúlffy uram, így elpuhulunk! Vagy tán ellenzi a halálos ítéletet?

FŐTITKÁR Ó, dehogy!

SZÁZADOS (*osztrákosan*) Tudja, az ilyen bűnös is csak szegény, nyomorult féreg, de mégiscsak agyon kell lőni, mert különben hová lenne a tekintély? Meg kell lennie Isten nevében!

FŐTITKÁR Ámen! (*Gyorsan el*)

SZÁZADOS (*vezényel*) Imához!

A katonák imádkoznak.

Schminke háttal a közönségnek, egy láthatatlan fal előtt áll.

Fegyvert vállhoz! Tűz!

A katonák kivégzik Schminkét.

A kongresszusi teremben lelkesen tapsolnak.

Schminke mozdulatlanul állva marad.

(*Százados vezényel*) Lelépni!

A katonák el.

A százados rágyújt egy cigarettára.

Egy kispolgári lakásban felcsendül a Kék Duna keringő zongorán és hegedűn.

A százados a Kék Duna keringőt dúdolja.

SCHMINKE (*lassan a századoshoz közeledik*) Százados.

SZÁZADOS Pardon! Kihez van szerencsém?

SCHMINKE Épp az előbb lövetett agyon.

SZÁZADOS Ó, Schminke úr! Hát persze, épp az imént végeztük ki. Tudja, Schminke úr, számomra az ügy ezzel el van intézve. Maga megkapta a büntetését a dolgaiért, és ha valaki jóvátette a bűnét, akkor számomra a dolog akkurátusan el van intézve. Én azután az égadta világon semmit nem vetek a szemére. Mintha mi sem történt volna. Megkínálhatom egy cigarettával? (*Cigaretta kínál Schminkének*)

SCHMINKE Ön téved. Hiszen én halott vagyok.

SZÁZADOS (*Schminkére bámul*) Vagyúgy. Igen. No, persze!

SCHMINKE Kérem, vegye figyelembe, hogy engem elintézhetett, de az eszméimet nem lehet megölni.

SZÁZADOS Miféle eszmékre méltóztatik gondolni?

SCHMINKE Ön fél?

SZÁZADOS No de Schminke úr!

SCHMINKE Én nem vagyok úr. Én egy eszme vagyok.

SZÁZADOS Tudja, egy eszmétől azután igazán nincs mit félnem.

SCHMINKE Volt egyszer egy római kapitány, aki azt mondta: „Így nem hal meg ember.” És ezzel egyben azt mondta, hogy...

SZÁZADOS (*a szavába vág*) Na, hát mi a csudát mondott ezzel az a római lovaskapitány?

SCHMINKE Azt, hogy látja az új világot.

SZÁZADOS Amerikát?

SCHMINKE Nem.

Csend.

SZÁZADOS (*hirtelen megérti*) Vagyúgy.

SCHMINKE Igen.

Csend.

A viszontlátásra! (*El*)

SZÁZADOS (*a közönséghez*) Tehát az új világ, ezek a katolikusok voltak, és az óvilág, ezek meg a zsidók, illetve az antikok. Ez a világ már olyan

rohadt volt, elég csak a római cicák züllöttségére gondolni... (*Gondolkodik*) No de ha látta is az általános pusztulást, azt a bizonyos látomást az a római lovaskapitány, nyugdíjaztatni azért mégsem hagyta magát... Eh! Beszéljünk inkább valami másról!

NEGYEDIK KÉP

Ferdinand a kikötőben várakozik, ahonnét Dél-Amerikába lehet utazni. Az összes hajó alaposan fel van lobogózva. Ferdinand egy transzparens alatt áll: „Üdvözljük a nemzetközi leánykereskedelem nemzetközi leküzdésének nemzetközi kongresszusát.”

Egy rendőr jön.

FERDINAND Elnézést. Én ugyanis idegen vagyok, és nem ismerem ki magam. Van már tizenkilenc óra?

RENDŐR Amikor bömbölni kezd odafenn az a sziréna, akkor van tizenkilenc óra.

FERDINAND Hol?

RENDŐR (*felfelé mutat*) Ott.

Csend.

FERDINAND Én nem látok semmiféle szirénát.

RENDŐR Én bezzeg világosan látom.

FERDINAND Én ugyanis rövidlátó vagyok.

RENDŐR Én nem.

A sziréna bömböl.

Csend.

Most van tizenkilenc óra.

FERDINAND (*meghajol*) Köszönöm.

RENDŐR (*tiszteleg*) Kérem! (*El*)

FERDINAND (*utánanéz*) Egy jó ember.

Alfred jön; kurtán és némán köszön.

Ferdinand ennek következtében szintén némán üdvözlí.

Csend.

ALFRED (*bizalmatlanul*) Ez, ugye, egy rendőrkapitány volt?

FERDINAND Lehet.

ALFRED Mit akart tőled?

FERDINAND Semmit. Én akartam tőle valamit.

ALFRED Ne alacsonyodj le ennyire.

FERDINAND Csak azt kérdeztem tőle, hogy van-e már tizenkilenc óra...

ALFRED Én pontos vagyok.

FERDINAND Én is.

ALFRED Itt van nálad?

FERDINAND Igen, persze. (*Szégyenlősen mosolyog*)

ALFRED (*merőn nézi*) Az egész Jóistenkéd?

FERDINAND (*zavarban*) Igen. Nem. Ugyanis arra gondoltam, hogy először talán elegendő lesz a fél Jóistenkém is, már hogy elegendő lehet, lehetne, lenne, kellene hogy legyen.

ALFRED Hülye.

FERDINAND Tessék?

ALFRED Na, add ide.

Ferdinand átnyújtja neki a fél Jóistenkét.

Alfred megszámolja a bankókat, zsebre vágja és nyugtázza.

No. (*Fellélegzik*) Végre levegő. Ha kiskereskedő vagy, megfojt a konkurrencia, de egy fél Jóistenkével a zsebedben már akár egy konszern alakítására is gondolhatsz... (*Töpreng*) Hogy el ne kiabáljam!

FERDINAND Szerencse fel!

ALFRED Kuss!

Csend.

FERDINAND Mi vagyok én most tulajdonképpen?

ALFRED A társam. Az igazgatótársam. A felügyelő bizottságom! (*Kezet nyújt neki*)

FERDINAND (*belecsap Alfred tenyerébe*) Alfred!

ALFRED Hogy el ne kiabáljam!

FERDINAND Szerencse fel!

ALFRED Kuss! Az ilyesmit nem szabad elkiabálni!

FERDINAND De gratulálni csak lehet...

ALFRED (*észreveszi a transzparenst, megdöbbenve bámulja, és betűzni kezdi*) „Nemzetközi kongresszus... leküzdése... lánykereskedelem... üdvözöljük”... Üdvözöljük?

FERDINAND Igen.

ALFRED Mi akar ez lenni?

FERDINAND Ez a kongresszus.

ALFRED Ez aztán kínos. Remélhetőleg nem előjel. Pontosan az üzletbővítés napján. „Üdvözöljük?” A kongresszus ugyan nem árthat nekünk, de, ámde, mindazonáltal, mégis, azért...

FERDINAND Mikor kapom meg a duplám?

ALFRED Miféle dupládat?

FERDINAND A dupla kávémat. Hiszen csak ezért társultam. Bármit teszek, mindent csak egy dupláért.

ALFRED És ezzel legyen az ember rokonságban.

FERDINAND Erről igazán nem tehetsz.

ALFRED Hülye.

FERDINAND Tessék?

Csend.

ALFRED (*halkan*) Nem tudlak tovább elviselni.

FERDINAND Tessék?

ALFRED (*hangosan*) Menj a Klups kávéházba, és rendeld meg magadnak a dupládat. A vendégem vagy.

FERDINAND (*megrendülten bámul Alfredra*) Bocsáss meg nekem, drága fivérem.

ALFRED Hogyhogy?

FERDINAND Amiért rosszabbnak gondoltalak, mint amilyen valóban

vagy. Én tényleg nem gondoltam volna, hogy ekkora szíved van. Köszönöm neked. Soha nem fogom elfelejteni. *(El akar menni, hirtelen megáll egy pillanatra)* Elnézést. Én ugyanis idegen vagyok, és nem ismerem ki magam. Hogy jutok el a legrövidebben a Klups kávéházba?

ALFRED Már jó irányban mész.

FERDINAND Viszontlátásra! *(El)*

Alfred az óráját nézi, és el akar menni.

Luise Gift jelenik meg, és elállja az útját.

Alfred merően nézi, de nem üdvözli.

Csend.

LUISE GIFT Ne nevesd ki, kérlek.

ALFRED *(vigyorogva)* Te nyomorék. Te torzszülött. *(Durván)* El innen! Randevúm van.

LUISE GIFT A kisasszonnyal?

ALFRED Feltehetőleg.

LUISE GIFT Eltűnt a szemem előtt a kisasszony.

ALFRED *(türelmetlenül)* A szemed előtt...

LUISE GIFT ... a fejemből.

ALFRED *(felfigyel)* Valóban?

Luise Gift bólint, hogy igen.

Gratulálok. *(Megint az órájára néz, és gyorsan el akar menni)*

LUISE GIFT Alfred! Csak egy percre kérlek...

ALFRED Egy perc az hatvan másodperc. Hatvan az sok. *(Rákiált)* Szerezz magadnak egy másik fejet, ha megkérhetlek rá, jó?!

LUISE GIFT Mindjárt vidám arcot vágok, ha tudom, hogy megbocsátasz...

ALFRED És az előbb? Fenyegetés második tanú nélkül? Ugyan, nem vagyok kicsinyes.

LUISE GIFT Űss meg.

Csend.

Alfred gyanakodva bámulja, és közeledik hozzá.

Üss meg.

ALFRED Nem.

LUISE GIFT Ne kínozz, üss meg.

ALFRED Miért?

LUISE GIFT Mert elárultam, hogy eladod a kisasszonyt Dél-Amerikába... Üss.

Csend.

ALFRED (*lassan, fenyegetően*) Kinek árultál el?

LUISE GIFT A kongresszusnak.

ALFRED És?

LUISE GIFT Először egy küldöttnek árultam el, de ő nem akart tudomást venni róla, mégpedig elvből, aztán mindenhol kerestem a kisasszonyt, de nem találtam sehol, és ekkor belém bújt az ördög (*üvöltve*), a fejembe bújt, a fejembe... (*nyöszörögve*), erre a kongresszushoz mentem, és a főtitkár úrnak elárultam...

ALFRED És mi volt a főtitkár úr véleménye?

LUISE GIFT Nagyon udvarias volt a főtitkár úr, ki is kísért, és aztán az volt a véleménye, hogy tanúk nélkül nem lehet semmit se tenni, de ő mégis magáévá óhajtja tenni az esetet, jegyezte meg... valamilyen formában...

Csend.

Alfred belekarol Luiséba.

Jaj! Au! Au!

Csend.

ALFRED Aljasság volt.

LUISE GIFT Visszavonom. Megesküszöm az ellenkezőjére.

ALFRED Hiéna.

LUISE GIFT Bocsáss meg nekem, kérlek. Kérlek szépen.

ALFRED Nem, nem verlek meg.

LUISE GIFT Üss meg, kérlek. Üss arcul. Ököllet.

ALFRED Jobbról vagy balról?

LUISE GIFT Az arcom közepébe üss, kérlek...

Csend.

ALFRED Búzlik a szád. Pálinkáztál.

LUISE GIFT Mindent jóvá fogok tenni...

ALFRED Meg nem történtté tudod-e tenni? Nem – mondja Strindberg, a svéd költő.

LUISE GIFT Kérlek. Különben egyedül maradok.

ALFRED Én nem.

LUISE GIFT Ne hazudj. Ne nevedd ki, kérlek.

Csend.

ALFRED Legyünk tárgyilagosak. Nem akarjuk bántani egymást, vessünk véget a viszonyunknak, mely sok tiszta örömet szerzett nekünk, fejezzük be szelíden és korrektül, hogy keserű szájíz nélkül emlékezhessünk egymásra. Nézd, Lujzácska, én fiatal vagyok, te pedig öreg. Nem szabad erőltetned, hogy egy minden vonatkozásban normálisan fejlett fiatalember élete végéig hozzád kösse magát. Nincs értelme, hogy megbocsássak neked, mert egyrészt te csak egyre több kellemetlenséget szereznél nekem, másrészt nem tudlak már mire használni. Rajtam ugyanis segített a Jóisten. Tudod-e, hogy ez mit jelent?

LUISE GIFT Nem, ezt valóban nem tudom. Csak nevedd ki...

ALFRED Ez csak a látszat. *(El)*

LUISE GIFT *(egyedül)* Befellegzett.

Csend.

Ráadásul még udvarias is volt. Tökéletesen befellegzett.

Csend.

Mit is mondott? Hogy a Jóisten megsegítette? Ha van Jóisten... Vajon mit tartogatsz még a számomra, Jóisten? Hallasz engem, édes Jóisten-

kém?... Te tudod, hogy Düsseldorfban születtem... Édes Jóistenkém, mit tartogatsz még a számomra, édes Jóistenkém?

A távolban jazzband muzsikál, a zene egyre közelebből hallatszik; a kikötő átváltozik a Klups kávéházzá; a vendégek, többnyire prostituáltak, bukmékerek és stricik dolgoztatják a pincért; új transzparens bukkant fel: „Tánc a Klups kávéházban. Forgalom! Hangulat! Jókedv!”; a jazzband bevonul a pódiumra.

Luise Giftnek úgy tetszik, mintha álmodná mindezt. Össztánc a Klups kávéházban.

RENDŐR *(kinő a földből, és felemeli a kezét)* Állj!

Minden elnémul.

A pincér meghajol a rendőr előtt.

A rendőr fölhorkan.

Hol van az asztali zászlócska? Itt valahol hiányzik egy zászlócska, a kongresszus tiszteletére.

PINCÉR Itt egy zászlócska sem hiányzik.

RENDŐR Itt hiányzik egy zászlócska... mégpedig balra hátul a harmadik asztalnál, a jobb oldali fallal szemben, ott, annál a hölgnél! *(Váratlanul hátramutat Luise Giftre)*

LUISE GIFT *(felüvölt)* Nem! Nem! Esküszöm, én nem tehetek róla!

RENDŐR Ezt mindenki mondhatja! Mindenki!

LUISE GIFT Ártatlan vagyok, őrmester úr! Nem tehetek a zászlócskáról! Én még sosem ártottam egyetlen zászlócskának sem! *(Nyöszörög)*

RENDŐR Ezt már ismerjük! Ismerjük! *(Előhúzza a noteszt)* Neve?

PINCÉR Rendőrfőkapitány úr! Győződjék meg, kérem, személyesen. Szabad kérnem...

RENDŐR *(a szóban forgó asztalhoz siet, és váratlanul megtorpan)* Hm. Az asztal mindenesetre fel van lobogózva. A zászlócska lobog az előfrásznak megfelelő szélben, mindazonáltal...

PINCÉR *(a szavába vág, rátámad)* Hát mit akar maga? Mit akar tulajdonképpen?

RENDŐR Kávét. *(Leül az asztalhoz)* Mindenekelőtt.

PINCÉR Szimplát vagy duplát?

RENDŐR *(dühösen)* Jó lesz, ha óvakodik tőlem.

PINCÉR Tehát duplát?

RENDŐR Természetesen duplát! Természetesen!

A pincér el.

Össztánc a Klups kávéházban.

Megjelenik a kisasszony, és a pincérrel beszél.

Luise Gift megismeri, és fülel.

KISASSZONY Ismer egy bizonyos Alfred urat?

PINCÉR Alfred úrnak már itt kellene lennie. Mit óhajt? Kávé, tea, csokoládé?

KISASSZONY Kávét.

PINCÉR Szimplát vagy duplát?

KISASSZONY Nekem mindegy. *(Észreveszi Luise Giftet)*

LUISE GIFT Alfred úrnak már itt kellene lennie.

KISASSZONY Hagyj már békén!

LUISE GIFT *(a pincérhez, tompán)* Egy féldecit.

PINCÉR He?

LUISE GIFT *(tompán)* Egy féldecit. A legolcsóbbikból. *(Megtámasztja a fejét, és imbolyog)*

PINCÉR Rosszul van, báróné?

LUISE GIFT *(bőfög)* Lehet, báró úr... Arról van szó, hogy talán kicsit túl sok pálinkát ittam... olcsó pálinka volt... a legolcsóbb. *(Megint bőfög, és botorkálva a kisasszony felé közeledik)* Most már elmúlt. Tökéletesen.

KISASSZONY Örvendek.

LUISE GIFT Ne légy kegyetlen, kérlek.

KISASSZONY Annak örvendek, hogy jobban vagy.

LUISE GIFT Ez szép tőled. *(Bőfög, hallgatózik, megint bőfög)* Hallasz engem?

KISASSZONY Ez a pálinka.

LUISE GIFT A legolcsóbbik pálinka. Csak hogy leöblítsem a bánatot, a bánatot... Egyszer majd még megértesz...

KISASSZONY Lemondok róla.

LUISE GIFT Én is. Nem puskázlak el, talán egyszer valaki Dél-Amerikában megtalálja a szerencséjét... Kívánom neked.

KISASSZONY Kérlek, ne bámulj így rám.

LUISE GIFT Tegnap írtam egy költeményt. Én ugyanis költeményeket is tudok írni. Ha egyedül vagyok, akkor olykor költök. Itt van nálam. *(Kibontogat egy cédulát, és olvassa)* „Kereslek és kereslek téged, Te jobbik énem, Te drága lélek.” Ez a költemény.

KISASSZONY Ez aztán rövid.

LUISE GIFT De romantikus. Vidd át magaddal a tengeren. A romantikus tengeren. *(Báfoz)* És ne vészítsd el.

A kisasszony elteszi a cédulát.

Mikor utazol?

KISASSZONY Ezt csak Alfred tudja.

LUISE GIFT És a Jóistenkéje.

LUISE GIFT Én is. Nem puskázlak el, talán egyszer valaki Dél-Amerikában megtalálja a szerencséjét... Kívánom neked.

KISASSZONY Kérlek, ne bámulj így rám.

LUISE GIFT Tegnap írtam egy költeményt. Én ugyanis költeményeket is tudok írni. Ha egyedül vagyok, akkor olykor költök. Itt van nálam. *(Kibontogat egy cédulát, és olvassa)* „Kereslek és kereslek téged, Te jobbik énem, Te drága lélek.” Ez a költemény.

KISASSZONY Ez aztán rövid.

LUISE GIFT De romantikus. Vidd át magaddal a tengeren. A romantikus tengeren. *(Böfög)* És ne veszítsd el.

A kisasszony elteszi a cédulát.

Mikor utazol?

KISASSZONY Ezt csak Alfred tudja.

LUISE GIFT És a Jóistenkéje.

Csend.

Jó utazást!

KISASSZONY Köszönöm.

LUISE GIFT *(el akar menni, de aztán megint a kisasszonyhoz fordul)*
Valamit még szeretnék megkérdezni: hol aludtál ma éjjel?

KISASSZONY Miért?

LUISE GIFT Szeretnék ott sétálni.

KISASSZONY Tizenkét márkát kerestem.

LUISE GIFT Tizenkettőt?... A te korodban ennyit én is megkerestem. Beleszámítva, hogy akkor minden olcsóbb volt. Nagyon csúnya vagyok?

KISASSZONY Nem.

Luise Gift böfögve elmegy.

Össztánc a Klups kávéházban.

ALFRED *(belép a Klups kávéházba, felfedezi a kisasszonyt, és egy sarokba vonul vele, azaz az előtérbe)* Az útlevél rendben van. Jegy úgyszintén.

Fedélköz. Holnap hajnalban indulás.

KISASSZONY *(az útlevelet nézegeti)* Mi vagyok én? Óvónő?

ALFRED Vigyázzon! Figyelnek bennünket.

KISASSZONY Valamikor óvónő szerettem volna lenni.

ALFRED Ha majd odaát lesz, üdvözölje Ibañez urat, és adja át, kérem, a legforróbb üdvözlétemet az ő érdemes hitvesének.

KISASSZONY Ibañez úr nős?

ALFRED Méghozzá nagyon. Semmit sem csinál a felesége nélkül. Két párizsi nyilvánosház volt a hozomány, és Ibañez úré csak a haszonélvezet.

KISASSZONY És milyen ez az Ibañez úr?

ALFRED Főtítkárr lehetne.

A főtítkár sietve belép a Klups kávéházba.

PINCÉR Mit óhajt? Kávé, tea, csokoládé...

FŐTITKÁR Egy bizonyos Alfred urat keresek.

PINCÉR Mit akar tőle?

FŐTITKÁR Azt majd neki mondom meg.

PINCÉR Nem ismerem azt a bizonyos Alfred urat.

Főtítkár Ne hazudjon! Mindent tudok! Úgy bizony!

ALFRED *(előlép)* Nos, mit tud maga voltaképpen? És kicsoda maga? Mert az a bizonyos, az én vagyok.

FŐTITKÁR Én a nemzetközi leánykereskedelem nemzetközi leküzdésének nemzetközi kongresszusát képviselem főtítkári minőségben...

ALFRED *(a szavába vág)* Nincsenek leánykereskedők!

FŐTITKÁR Hanem?

ALFRED Nos, mit tud maga?

FŐTITKÁR Ön téved! Én nem ellenséges szándékkal jöttem, egyáltalán nem, én csak a civilizált nemzetek nevében beszélek. A kongresszus épp az imént hozott egyhangú határozatot, hogy a prostitúció világába tartozó hölgyeket és urakat fog kikérdezni a prostitúcióról, hogy a prostitúciót igazán le lehessen küzdeni. A kongresszus nevében felszólítom önt, hogy működjék közre a mi nagy eszménk megvalósításában!

ALFRED Muszáj?

FŐTITKÁR Rosszhiszeműsége teljesen alaptalan. A kongresszus csak

Fedélköz. Holnap hajnalban indulás.

KISASSZONY *(az útlevelet nézegeti)* Mi vagyok én? Óvónő?

ALFRED Vigyázzon! Figyelnek bennünket.

KISASSZONY Valamikor óvónő szerettem volna lenni.

ALFRED Ha majd odaát lesz, üdvözölje Ibañez urat, és adja át, kérem, a legforróbb üdvözlétemet az ő érdemes hitvesének.

KISASSZONY Ibañez úr nős?

ALFRED Méghozzá nagyon. Semmit sem csinál a felesége nélkül. Két párizsi nyilvánosház volt a hozomány, és Ibañez úré csak a haszonélvezet.

KISASSZONY És milyen ez az Ibañez úr?

ALFRED Főtitkár lehetne.

A főtitkár sietve belép a Klups kávéházba.

PINCÉR Mit óhajt? Kávé, tea, csokoládé...

FŐTITKÁR Egy bizonyos Alfred urat keresek.

PINCÉR Mit akar tőle?

FŐTITKÁR Azt majd neki mondom meg.

PINCÉR Nem ismerem azt a bizonyos Alfred urat.

FŐTITKÁR Ne hazudjon! Mindent tudok! Úgy bizony!

ALFRED *(előlép)* Nos, mit tud maga voltaképpen? És kicsoda maga? Mert az a bizonyos, az én vagyok.

FŐTITKÁR Én a nemzetközi leánykereskedelem nemzetközi leküzdésének nemzetközi kongresszusát képviselem főtitkári minőségben...

ALFRED *(a szavába vág)* Nincsenek leánykereskedők!

FŐTITKÁR Hanem?

ALFRED Nos, mit tud maga?

FŐTITKÁR Ön téved! Én nem ellenséges szándékkal jöttem, egyáltalán nem, én csak a civilizált nemzetek nevében beszélek. A kongresszus épp az imént hozott egyhangú határozatot, hogy a prostitúció világába tartozó hölgyeket és urakat fog kikérdezni a prostitúcióról, hogy a prostitúciót igazán le lehessen küzdeni. A kongresszus nevében felszólítom önt, hogy működjék közre a mi nagy eszménk megvalósításában!

ALFRED Muszáj?

FŐTITKÁR Rosszhiszeműsége teljesen alaptalan. A kongresszus csak

a korrekt szakemberhez folyamodik az ön személyében. A kongresszus tudja, hogy egy kisasszonyt készülnek eladni Dél-Amerikába, és a kongresszus általam arra kéri önt, tegye lehetővé, hogy ezt a kisasszonyt kikérdezhessük. A nyolcadik albizottság most ugyanis többségi határozattal hirtelen a dolog pszichológiai oldala iránt is érdeklődik. Hogy úgy mondjam, a dolog merőben emberi része iránt. Hiszen előre láthatóan csak akadémikus jelentősége volna...

ALFRED *(a szavába vág)* Az a kisasszony hat órán belül elutazik.

FŐTITKÁR Akkor arra kérném önt, tegye lehetővé, hogy a szóban forgó kisasszony azonnal megjelenjen a kongresszus előtt. Igaz, hogy a programban egy bankett szerepel, de a fogások közben...

ALFRED *(ismét a szavába vág)* Ön jótáll a kisasszonyért?

FŐTITKÁR Természetesen. Úgy bizony!

ALFRED De ha a szóban forgó kisasszony lekési a hajót...

FŐTITKÁR ... akkor az ön veszteségét megtérítjük.

ALFRED Száz százalékig.

FŐTITKÁR Természetesen! Úgy bizony!

ALFRED Mit fizet, ha a szóban forgó kisasszony megjelenik a kongresszus előtt?

FŐTITKÁR Bocsánat! Hiszen csupán információról van szó...

ALFRED Az mindegy! Ki tanul ingyen? Minimum ötven márka.

FŐTITKÁR Negyven márka.

ALFRED Ötven.

FŐTITKÁR Negyvenöt.

ALFRED Ötven.

FŐTITKÁR Negyvennyolc.

ALFRED Szégyellje magát.

FŐTITKÁR A kongresszusnak takarékoskodnia kell, és így nincs szégyellnivalóm. Hivatalnok vagyok.

ALFRED Takarékos ember.

FŐTITKÁR Negyvennyolc.

ALFRED Foglalja jegyzőkönyvbe, hogy két márkát adományozok a kongresszusnak. Megesett lányok mihamarabbi helyreállítására.

FŐTITKÁR A kongresszus nevében köszönöm önnek e nagylelkű alapítványt. *(Vigyorog, meghajol, és el)*

FERDINAND (*belép a Klups kávéházba, leül, és sétabotjával megkopogtatja az asztalt; vidáman*) Kávét! Kávét! Kávét!

PINCÉR Szimplát vagy duplát?

FERDINAND Duplát! Alfred úr számlájára.

PINCÉR Ezt mindenki mondhatja.

FERDINAND Alfred úr a fivérem, uram!

PINCÉR (*Alfredhoz*) Alfred! Lehet, hogy ez a te fivéred?

A kisasszony meglátja Ferdinandot, élesen felsikolt, és hátratántorodik. Minden elnémul.

FERDINAND (*felpattan, és merően bámulja a kisasszonyt*) Nem, micsoda véletlen... micsoda véletlen...

Csend.

ALFRED Ti ismeritek egymást?

FERDINAND Igenis.

ALFRED Honnan ismeritek egymást, honnan?

KISASSZONY (*már összeszedte magát*) Csak megrémültem.

FERDINAND Ez az a kisasszony, akit eladtunk Dél-Amerikába?

ALFRED Yes.

FERDINAND Mulatságos.

ALFRED Hogyhogy?

FERDINAND A kisasszony ugyanis valamikor a feleségem volt.

A kisasszony gyorsan el.

Alfred követi.

Ferdinand utánuk bámul, aztán leül, és gépiesen kortyolgatja a kávéját.

A zenekar tust húz.

ÖTÖDIK KÉP

*A kongresszus bankettozik diszkrét Mozart-zene kísérete mellett.
Zabálás, vedelés.*

FŐTITKÁR (*idegesen feláll*) Mélyen tisztelt védnök úr! Őszinte hódolattal, tiszta, emberi büszkeséggel és szívből jövő igaz hálával magasztalhatjuk és ünnepelhetjük az utókor nevében a kongresszus kiemelkedő eredményeit. Úgy bizony!

*Egy lakáj leejt egy tálat, és az csörömpölve összetörik.
A kongresszus idegesen összerezzen.*

Önösségtől mentes munkánk szilárd biztosítéka eszménk végső győzelmének, a magán-való lelkeség diadalának a magán-való testiség felett, és...

EGY KÜLDÖTT (*tele szájjal*) Bravó! Bravó!

NŐI KÜLDÖTT Halljuk! Halljuk!

FŐTITKÁR ... a megtisztított szerelem uralmának és a megvásárolható érzéki gyönyörök gyökeres kiirtásának. Úgy bizony! Most pedig emelem poharam a kongresszus nevében a mi nagyra becsült védnökünk, az Egyesült Olajművek vezérigazgatójának, Dr. Dr. honoris causae valóságos és titkos tanácsos úrnak lelki jólétére!

KONGRESSZUS Éljen! Éljen! Éljen!

Zabálás és vedelés.

EGY KÜLDÖTT (*halkan a szomszédjához*) Hogy hívják a védnököt?

A SZOMSZÉDJA Honoris Causaenak.

A KÜLDÖTT Ez olyan rómaiul hangzik.

A SZOMSZÉDJA De azért jó német.

VÉDNÖK (*felemelkedik*) Én kongresszusom! Élve az alkalommal, hogy megköszönjem a nekem megszavazott ritka bizalmat, mindenekelőtt üdvözlöm a Hadügyminisztérium jelenlévő képviselőjét.

A százados, aki ilyen minőségben vesz részt a banketton, könnyedén meghajol.

EGY KÜLDÖTT Hurrá!

VÉDNÖK Bizunk az érdekelt rezort erőteljes segítségével. Meg vagyok győződve arról, hogy ha részesülünk benne, a következő háborúig hatalmas haladást érünk el. Hölgyeim és uraim, köszönöm! *(Leül)*

A kongresszus feláll, iszik rá, majd leül.

Zabálás és vedelés.

Egy lakáj siet át a termen, és a főtitkárnak egy táviratot nyújt át.

A főtitkár gyorsan kinyitja, elolvassa és elsápad.

A kongresszus várakozóan bámul a főtitkára.

FŐTITKÁR *(felemelkedik)* Sajnos, az Isten kifürkészhetetlen akaratából éppen a Jóléti Minisztérium képviselőjét az imént gutaütés érte. Úgy bizony. *(Leül)*

ELSŐ KÜLDÖTT Szabad kérem még egy kis főzeléket?

MÁSODIK KÜLDÖTT Ó, kérem!

ELSŐ KÜLDÖTT Ó, köszönöm!

Zabálás és vedelés.

HARMADIK KÜLDÖTT Legjobb, ha tejszínhabot veszünk, és megpirítjuk a hagymát... Evett már macesszgombócot?

ELSŐ KÜLDÖTT Ah! Ifjúságunk fizikai teljesítőkéességének fokozása terén kissé laikus vagyok.

NEGYEDIK KÜLDÖTT Milyen érdekes! Milyen érdekes!

ELSŐ KÜLDÖTT Kérem, szabadna még egy kis főzeléket?...

ÖTÖDIK KÜLDÖTT Egyetlen világnézetet dicsérek. F. Nietzsche mondja...

HATODIK KÜLDÖTT Miért? Nos, miért?

NŐI KÜLDÖTT Pontosan így! Pontosan!

SÜKET KÜLDÖTT Én például nagyothallok.

RÖVIDLÁTÓ KÜLDÖTT Én meg például rövidlátó vagyok.

HARMADIK KÜLDÖTT Ott? Mi? Majonéz? Majonéz? Az lehetetlen!

RÉGIMÓDI KÜLDÖTT Büszkén lobog és hű a rajnai várta!

MÁSODIK KÜLDÖTT Hát ezt ismeri-e? Két biciklista találkozik Csernovicban...

RÉGIMÓDI KÜLDÖTT Atyám, ha lehetséges, müljék el tőlem e pohár!

NEGYEDIK KÜLDÖTT Tudja, mit ér ma az a birtok?

HATODIK KÜLDÖTT Nem, nem vagyok antiszemita.

ELSŐ KÜLDÖTT Mégis. Kérem, szabadna még egy kis főzeléket?...

HARMADIK KÜLDÖTT Apám vezénylő tábornok volt.

RÉGIMÓDI KÜLDÖTT Ó! Hol?

HARMADIK KÜLDÖTT Luzernban.

A kisasszony megjelenik a kongresszus előtt.

A kongresszus elképedten bámulja.

Szünet.

KISASSZONY Nyolcéves koromban meghalt az apám, anyám azonban még él. De tudni sem akarunk egymásról, mivel anyám ki nem állhatta az apámat. Nagyon hamar kellett pénzt keresnem, mert nem volt semmink, de az első években sehol sem éreztem jól magam, mert gonoszul bántak velem. Varni tanultam.

Szünet.

VÉDNÖK Mit jelentsen ez? Ki ez a nőszemély?

FŐTITKÁR Bocsánat! A hölgyek és urak, úgy látszik, elfelejtették: ez a személy az a kisasszony, akit eladtak Dél-Amerikába.

VÉDNÖK Ja persze, persze!

FŐTITKÁR Nyolcadik albizottságunk határozata értelmében...

EGY KÜLDÖTT (*feláll, és a szavába vág*) Én vezetem a nyolcadik albizottság ülését. Egyhangú határozatot hoztunk, miszerint ezt a személyt analizálni fogjuk, hogy a prostitúciót lelki oldaláról is le tudjuk küzdeni.

ELNÖK Ja persze, persze...

ELNÖKNŐ Három kérdést teszünk fel ennek a nőszemélynek. Először: önként vagy kényszer hatására adta el magát? Másodsor: ha önként, akkor hogyan? Harmadsor: ha kényszerítették, akkor miért?

FŐTITKÁR Nos hát, kisasszony, válaszoljon, kérem. Úgy bizony!

KISASSZONY Óvónő vagyok.

ELNÖK Hagyja ezt, kérem, hiszen egymás között vagyunk!

FŐTITKÁR Kényszerítették, hogy óvónő legyen?

A kisasszony hallgat.

Igen vagy nem?

A kisasszony hallgat.

Feleljen hát, kérem! Úgy bizony!

VÉDNÖK Na gyerünk! Gyerünk! Gyerünk már!

KISASSZONY Én átgondoltam a dolgot.

FŐTITKÁR Vigyázzon! Az a bizonyos Alfred úr nem kényszerítette kisé?

ALFRED (*sietve a kongresszus elé lép*) Állj! Kikérek magamnak mindenféle rágalmazást! Kérem, kisasszony, mondja meg, én kényszerítettem-e kegyedet, vagy kegyed volt az, aki jóformán futott utánam? Válasz kérek!

KISASSZONY Én jóformán futottam ön után.

ALFRED Na tessék!

FŐTITKÁR Elnézést, uram, de a magunkfajta annyi mindent hall, és..

ALFRED Leánykereskedelem egyáltalán nem létezik. Csak állasközvetítés létezik, a kisasszony erőszakos elhurcolása pedig üres fecsegés!

EGY KÜLDÖTT (*felemelkedik*) Bocsánat, de ez stimmelhet.

ALFRED De még mennyire!

A KÜLDÖTT Én egészségügyi tanácsos vagyok Santa Fé de Bogotában, és sokrétű személyes tapasztalatom alapján a prostitúció legeslegősibb okát bizonyos fajta elkorcsosodásban látom.

ALFRED Mi más lenne, no!

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS Egy bizonyos fajta elfajzásban. Mindenekelőtt bizonyos izomcsoportok degenerálódásában.

ALFRED Tiszta sor! (*Rágyújt egy cigarettára*)

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS Santa Fé de Bogotában az időjárás többnyire szép. (*A messzi távolba mereng*)

VÉDNÖK (*egy viccen nevet, amit a szomszédja mesélt neki*) Hogy? És akkor azt mondja a férfi, hogy a nő...

A SZOMSZÉDJA Hát ezt ismeri-e? Két biciklista találkozik Csernovicban... (*Suttog*)

ALFRED Mondja, egészségügyi tanácsos úr, az ön tapasztalata szerint kifizetődő lenne az export Santa Fé de Bogotába?

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCS Minden bizonnyal! Hazám valamennyi bordélyházát ismerem, és a legjobb lelkiismerettel is csak rábeszélni tudom önt az exportra. Fájdalom, az efféle üzletek rendkívül előnyös tőkebefektetésnek bizonyulnak.

ALFRED Hm. (*A jegyzetfüzetében számolgat*)

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS Igen tisztelt kollégáim, kongresszusi hallgatóság! Meggyőződésem szerint ilyen, hazámba irányuló exportnál nem beszélhetünk az exportáltak kényszerhelyzetéről. Elvégre mégiscsak emberek vagyunk, és szabad akarattal rendelkezünk. Ismétlem: csakis és kizárólag elkorcsosulás foroghat fenn. (*Leül, zabál és vedel*)

ALFRED Csakis és kizárólag. (*Az ujjain számol a levegőben*) Csakis és kizárólag.

Schminke megjelenik.

A főtitkár felpattan, és Schminkére mered.

SCHMINKE (*Alfredhoz*) Csakis és kizárólag? Ne hazudjon, ne hazudjon.

ALFRED (*nem látja őt, az ujjai még a levegőben*) Szólt itt valaki valamit?

SCHMINKE Nem elkorcsosulásról van szó.

ALFRED Hanem?

SCHMINKE Hanem csakis és kizárólag a gazdasági nyomorról.

ALFRED Természetesen. De a kereskedőnek mégiscsak számolnia kell a gazdasági nyomorral. A szükséglet kielégítésének kérdésével. Hová jutnánk különben?

KISSASSZONY (*Alfredhoz*) Kivel beszél?

SCHMINKE Velem.

A kisasszony ijedten mered Schminkére.

ALFRED Úgy hallottam, mintha valaki mondott volna valamit, valami nagy hülyeséget... *(Tovább számol)*

SCHMINKE *(a kisasszonyhoz)* Kisasszony, talán különösnek találja, hogy szólok kegyedhez, holott a dolog elvi jellegű. Én ismerem kegyedet. Itt nem a kegyed személyéről van szó.

A kisasszony félénken hátrálni kezd.

Én személy szerint nem akarok semmit.

KISASSZONY Úgy beszél, mintha egy könyvből olvasná.

SCHMINKE Kérem, képzelje csak el, hogy kegyed egy könyv, és millió példányban létezik. Egyedül az ön német fordítása túl van már a századik kiadáson. Én ismerem ezt a könyvet. Én ismerem az olvasókat. És ismerem a szerzőt!

KISASSZONY Nem értem önt.

SCHMINKE Én értem, hogy ön mit akar, és tudom, hogy mire kényszerül.

FŐTITKÁR *(összeszedte magát, és Schminkére üvölt)* Kifelé! Kifelé! Azonnal kifelé!

SCHMINKE Ne tegye magát nevetségessé!

FŐTITKÁR Nem szoktam magam nevetségessé tenni, hallja?! Kifelé! Kifelé! Vagy...

SCHMINKE *(a szavába vág)* Vagy mi? Kinevetem, aki engem fenyeget! Elfelejtí: engem már kiszámoltak. Itt egy eszme áll, főtitkár úr! Értse meg végre: még ha a kisasszony degenerált lenne, akkor is kizárólag a gazdasági nyomor kényszerítő szorítása miatt bocsátja áruba magát a polgári termelési viszonyok következményeképpen!

A főtitkár az izzadságot törölgeti a homlokáról, és kimerülten leül.

VÉDNÖK *(a főtitkárhoz)* Rosszul van?

FŐTITKÁR Ez idő szerint...

VÉDNÖK Még a tegnapi affér?

ELNÖK Miféle affér?

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS A mi kedves főtitkár urunkat tegnap megtámadta egy rablógyilkos.

SZÁZADOS Még a lőfegyvert is használnunk kellett.

ELNÖKNŐ Ah!

SCHMINKE Nem volt az rablógyilkos.

FŐTITKÁR (*kétségbeesve*) Hallgasson már végre! Hallgasson, úgy bizony!

Csend.

VÉDNÖK Kivel beszél ön?

FŐTITKÁR Azzal ott.

VÉDNÖK (*Schminkére mered*) Hol?

FŐTITKÁR Ön nem látja?...

VÉDNÖK Semmit sem látok.

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS (*a főtitkárhoz*) Azt hiszem, hogy a főtitkár úr agyonhajszolta magát... Szabad a pulzusát? (*Megtapogatja*) Igen, ön feláldozza magát értünk.

Schminke vigyorog.

FŐTITKÁR Most meg nevet.

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS Ki?

FŐTITKÁR Az. Ott.

VÉDNÖK (*idegesen*) Kicsoda? Nem látok senkit! Lát itt valaki valakit? Hölgyeim és uraim! Aki lát valakit, az álljon fel, kérem!

Senki sem mozdul.

Senki. Itt senki nem lát semmit. (*Alfredhoz*) Ön talán lát valakit?

ALFRED Neeceem.

KISASSZONY Én hallottam valamit.

VÉDNÖK De mit?

SCHMINKE Engem.

SZÁZADOS (*feláll*) Istenemre, most én is hallottam valamit... (*Hirtelen Schminkére mutat*) Ott! Az! Sőt azt hiszem, ez egy zsidó.

FŐTITKÁR Az illető azt állítja, hogy ő egy eszme.

VÉDNÖK Hogy jöhetett be ide egy zsidó?

FŐTITKÁR Azt állítja, hogy a polgári termelési viszonyok megszűnésével a belőlük eredő prostitúció is eltűnik. Iszonyú!

VÉDNÖK Ez egy bolsevik!

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS Milyen ostoba!

ELNÖKNŐ A prostitúció túl mélyen gyökerezik bennünk, emberekben.

ALFRED Nagyon helyes.

ELNÖKNŐ A termelési viszonyok megváltoztatása – tisztesség ne essék szólván – soha és semmiképpen nem befolyásolhatja és nem befolyásolja a prostitúciót. Ha mindent az anyagiakra vezetünk vissza, ez a lélek tagadásával egyenlő.

Schminke nevet.

EGY KÜLDÖTT (*izgatottan felugrik*) Ne nevéssen, fiatalember! Én iskolaügyi tanácsos vagyok Lisszabonban, és ha majd húsz évvel idősebb lesz, akkor ön is másképp gondolkodik róla!

SCHMINKE Miről?

ISKOLAÜGYI TANÁCSOS Istenről.

SCHMINKE Aligha.

ISKOLAÜGYI TANÁCSOS Várjuk ki a végét. (*Szónokolva*) A halál gyorsan utoléri a veszendő embert...

SCHMINKE (*a szavába vág*) Idióta! Én nem ember vagyok, hanem egy eszme!

ISKOLAÜGYI TANÁCSOS (*üvölt*) A napirendre!

KIÁLTÁSOK Bravó! Éljen! Igaza van! Helyes!

FŐTITKÁR (*felemelkedik*) Térjünk át a napirendre. (*Leül*)

NEGYEDIK KÜLDÖTT (*felemelkedik*) Nem hagyjuk magunkat megtéveszteni. A kongresszus nem mond le arról, hogy jelképesen kivegyje részét a népek közös munkájából. Szívből örülnék, ha az üzleti körök szép együttműködése...

VÉDNÖK (*a szavába vág*) A gazdasági élet!

NEGYEDIK KÜLDÖTT Természetesen a gazdasági élet.

SCHMINKE A tőke.

VÉDNÖK Természetesen a tőke. Kikérem magamnak az állandó köz-helyhalmozást!

NEGYEDIK KÜLDÖTT Ki ne örülne a tőke népeket egyesítő szoros össze-

FŐTITKÁR Azt állítja, hogy a polgári termelési viszonyok megszűnésével a belőlük eredő prostitúció is eltűnik. Iszonyú!

VÉDNÖK Ez egy bolsevik!

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS Milyen ostoba!

ELNÖKNŐ A prostitúció túl mélyen gyökerezik bennünk, emberekben.

ALFRED Nagyon helyes.

ELNÖKNŐ A termelési viszonyok megváltoztatása – tisztesség ne essék szólván – soha és semmiképpen nem befolyásolhatja és nem befolyásolja a prostitúciót. Ha mindent az anyagiakra vezetünk vissza, ez a lélek tagadásával egyenlő.

Schminke nevet.

EGY KÜLDÖTT (*izgatottan felugrik*) Ne nevéssen, fiatalember! Én iskolaügyi tanácsos vagyok Lisszabonban, és ha majd húsz évvel idősebb lesz, akkor ön is másképp gondolkodik róla!

SCHMINKE Miről?

ISKOLAÜGYI TANÁCSOS Istenről.

SCHMINKE Aligha.

ISKOLAÜGYI TANÁCSOS Várjuk ki a végét. (*Szónokolva*) A halál gyorsan utoléri a veszendő embert...

SCHMINKE (*a szavába vág*) Idióta! Én nem ember vagyok, hanem egy eszme!

ISKOLAÜGYI TANÁCSOS (*üvölt*) A napirendre!

KIÁLTÁSOK Bravó! Éljen! Igaza van! Helyes!

FŐTITKÁR (*felemelkedik*) Térjünk át a napirendre. (*Leül*)

NEGYEDIK KÜLDÖTT (*felemelkedik*) Nem hagyjuk magunkat megtéveszteni. A kongresszus nem mond le arról, hogy jelképesen kivegye részét a népek közös munkájából. Szívből örülnék, ha az üzleti körök szép együttműködése...

VÉDNÖK (*a szavába vág*) A gazdasági élet!

NEGYEDIK KÜLDÖTT Természetesen a gazdasági élet.

SCHMINKE A tőke.

VÉDNÖK Természetesen a tőke. Kikérem magamnak az állandó közhelyhalmozást!

NEGYEDIK KÜLDÖTT Ki ne örülne a tőke népeket egyesítő szoros össze-

fogásának, amikor meg kell védenünk a kulturális javakat?! Térjünk a napirendre! (*Leül, és gyorsan kiüríti a poharát*)

ELSŐ KÜLDÖTT Szabadna kérem még egy kis főzeléket?...

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS Ó, kérem!

ELSŐ KÜLDÖTT Ó, köszönöm.

Zabálás és vedelés.

SCHMINKE Figyelmeztetem a kongresszust, ne feledkezzék meg a kisasszonyról.

Az iskolaiügyi tanácsos dühöngve földhöz vágja a villáját.

Zabálás és vedelés.

ELNÖKNŐ (*felemelkedik*) Engedjék meg, hogy áttérjek a második kérdésre, mivel már megállapítottuk, hogy ez a személy szabad akaratából bocsátotta áruba magát.

SCHMINKE Ne hazudjon már.

ELNÖKNŐ (*sikít*) Nem tűröm a kritikát! Nem tűröm a kritikát! Ön nagyon jól tudja, hogy a kisasszony kizárólag a polgári termelési viszonyok áldozata! (*Sikít, rikácsol*) A közjóért küzdeni férfikötelesség./ Nem várhatod, hogy ez másoknak is tessenék./ Lajhároknak és széltolóknak gyanús a siker./ Kegyükért téged senki sem irigyel. (*Zokogva a székebe rogy*)

VÉDNÖK (*Schminkéhez*) Mit akar maga itt tulajdonképpen?!

SCHMINKE Bebizonyítani, hogy önök csalók!

VÉDNÖK A napirendre!

ELNÖKNŐ (*sikít*) Napirendre!

FŐTITKÁR (*felemelkedik*) Csúnya szót hallottunk az imént. A „csaló” szót. Még ha magunkévá tennénk is egy felelőtlen hivatásos uszító érvelését, miszerint ez a kisasszony kizárólag gazdasági nyomorának kényszerítő hatására bocsátotta áruba magát, akkor is minden aljas rágalmat megcáfolhatunk azzal a jámbor megállapítással, hogy nincs ember, akinek hatalmában állna a gazdasági nyomort megszüntetni, amelynek súlya utóvégre a kongresszust is nyomja. (*Kiüríti a pezsgőspoharát*)

KIÁLTÁSOK Halljuk! Halljuk!

SCHMINKE Csak ne használja a „kapitalizmus” szó helyett az „eredendő bűn” kifejezést!

ALFRED Ami engem illet, én hiszek Istenben.

SCHMINKE Ön csak tudja.

ALFRED Van, akin segít a Jóistenke, van, akin nem.

SCHMINKE Jobban meg kellene szervezni ezt a Jóistent.

ALFRED Lehetetlen.

SCHMINKE Magán segített?

ALFRED Hála istennek, igen!

SCHMINKE *(vigyorg)* Egyre rokonszenvesebb lesz nekem ez a Jóisten...

VÉDNÖK A napirendre!

FŐTITKÁR *(felhajt még egy pohár pezsgőt)* Én már rekedt vagyok, de azért tovább! Nemcsak ez a kisasszony, hanem millió más kisasszony is szenved ugyanattól a tipikus nyomortól, mégsem adja el magát. Most értünk el a kérdés pszichológiai magvához. Megkérjük a kisasszonyt: miért adja el magát? Miért nem lesz inkább öngyilkos? RÉGIMÓDI KÜLDÖTT Hát ha arra kényszerítenénk, hogy válasszak a halál és a prostitúció között, hát akkor...

ELNÖKNŐ *(gyorsan felpattan, és rikoltva a szavába vág)* Uraim! Mi valamennyien azonlőnök magunkat!

KIÁLTÁSOK Halljuk! Halljuk!

SCHMINKE Csak ne használja a „kapitalizmus” szó helyett az „eredendő bűn” kifejezést!

ALFRED Ami engem illet, én hiszek Istenben.

SCHMINKE Ön csak tudja.

ALFRED Van, akin segít a Jóistenke, van, akin nem.

SCHMINKE Jobban meg kellene szervezni ezt a Jóistent.

ALFRED Lehetetlen.

SCHMINKE Magán segített?

ALFRED Hála istennek, igen!

SCHMINKE (*vigyorog*) Egyre rokonszenvesebb lesz nekem ez a Jóisten...

VÉDNÖK A napirendre!

FŐTITKÁR (*felhajt még egy pohár pezsgőt*) Én már rekedt vagyok, de azért tovább! Nemcsak ez a kisasszony, hanem millió más kisasszony is szenved ugyanattól a tipikus nyomortól, mégsem adja el magát. Most értünk el a kérdés pszichológiai magvához. Megkérdjük a kisasszonyt: miért adja el magát? Miért nem lesz inkább öngyilkos?

RÉGIMÓDI KÜLDÖTT Hát ha arra kényszerítenének, hogy válasszak a halál és a prostitúció között, hát akkor...

ELNÖKNŐ (*gyorsan felpattan, és rikoltva a szavába vág*) Uraim! Mi valamennyien agyonlőnénk magunkat!

KIÁLTÁSOK Bravó! Bravó!

KISASSZONY Én már meg akartam ölni magam, de aztán gondoltam, jobb, ha inkább eladom magam. Az könnyebben megy.

Szünet.

RÉGIMÓDI KÜLDÖTT Ember ez még?

ISKOLAÜGYI TANÁCSOS Nincs ebben a szégyentelen perszónában szemernyi emberi szemérem sem?

VÉDNÖK Kérem, iskolaügyi tanácsos úr, jogos felháborodása ellenére legyen tekintettel a jelenlevő hölgyekre.

ISKOLAÜGYI TANÁCSOS Minden ízemben reszketek...

RÉGIMÓDI KÜLDÖTT (*a főtitkárhoz*) Kérdezze csak meg, kérem, ezt a perszónát, hogy vajon ismeri-e a „tisztá szerelem” fogalmát?

FŐTITKÁR Kisasszony, ismeri-e...

KISASSZONY *(a szavába vág)* Nem.

FŐTITKÁR És miért nem?

KISASSZONY Mert olyan nem létezik.

A százados hangosan felnevet.

RÉGIMÓDI KÜLDÖTT Bájós!

FŐTITKÁR Vigyázzon, kisasszony! Honnan tudhatja kegyed, hogy tiszta szerelem nem létezik?

KISASSZONY Mert egyszer már férjhez mentem.

ISKOLAÜGYI TANÁCSOS Korrektül?

KISASSZONY Sőt egyházilag. De nem sokáig tartott.

FŐTITKÁR És miért nem tartott sokáig?

VÉDNÖK Részletes beszámolót kérek!

KISASSZONY Az uram nagyon erkölcsös volt. Volt egy trafikja, és elvált, mert egy idegen úrral egyszer elmentem egy kerti mulatságra. Ferdinandnak hívták az uramat.

VÉDNÖK Tovább!

KISASSZONY Aztán az idegen úr is otthagytott, mert egy idő után megunt. Azt hiszem, csirkefogó volt.

SZÁZADOS Így lesz az emberből gazember, igen tisztelt barátaim!

ISKOLAÜGYI TANÁCSOS Őrült! Minden bizonnyal őrült!

SZÁZADOS Ez kabaré!

VÉDNÖK *(gúnyosan)* A nagyságos kisasszony nyilván azt remélte, hogy ismét egyházi áldásban részesül?

Az egészségügyi tanácsos vihog.

KISASSZONY Nem.

FŐTITKÁR Hanem?

KISASSZONY Csak azt nem hittem, hogy utána azonnal faképnél hagy. De ma már nem haragszom rá.

VÉDNÖK *(gúnyosan)* Mit nem mond!

KISASSZONY Artúrnak hívták az illetőt.

RÉGIMÓDI KÜLDÖTT Tovább!

KISASSZONY És akkor bizony idejutottam.

VÉDNÖK Hová?

KISASSZONY Nem volt semmim.

VÉDNÖK (*vigyorog*) Semmi Artúrja?

KISASSZONY Semmi pénzem.

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS Aki akar, az dolgozhat.

SCHMINKE Elnézést! Ön, ugye, egészségügyi tanácsos?

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS Igen. Na és?

SCHMINKE Az ön apja, ugye, gyártulajdonos volt?

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS Aki akar, az dolgozhat.

SCHMINKE És ön aztán elvette feleségül egy Bremer utcai ékszerész lányát?

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS (*Schminkére üvölt*) Aki akar, az dolgozhat!

KISASSZONY Én nem dolgozhattam.

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS (*öklével az asztalt veri*) Ezt kikérem magamnak!

VÉDNÖK Hová?

KISASSZONY Nem volt semmim.

VÉDNÖK (*vigyorog*) Semmi Artúrja?

KISASSZONY Semmi pénzem.

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS Aki akar, az dolgozhat.

SCHMINKE Elnézést! Ön, ugye, egészségügyi tanácsos?

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS Igen. Na és?

SCHMINKE Az ön apja, ugye, gyártulajdonos volt?

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS Aki akar, az dolgozhat.

SCHMINKE És ön aztán elvette feleségül egy Bremer utcai ékszerész lányát?

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS (*Schminkére ivölt*) Aki akar, az dolgozhat!

KISASSZONY Én nem dolgozhattam.

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS (*öklével az asztalt veri*) Ezt kikérem magamnak!

A kisasszony megvonja a vállát.

VÉDNÖK Ez a nemtudása nem túl meggyőző.

A kisasszony megvonja a vállát.

ISKOLAÜGYI TANÁCSOS Lusta és pimasz.

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSOS És elkorcsosult.

RÉGIMÓDI KÜLDÖTT (*a főtitkárhoz*) Kérem, főtitkár úr, kérdezze meg már ezt az elkorcsosult személyt, hogy vajon szégyentelen iparának üzésében különös kedve telt-e?

KISASSZONY Pfuj!

ALFRED (*az órájára néz*) Szeretném figyelmeztetni a kongresszust, hogy a kisasszonynak nemsokára hajóra kell szállnia. Lassacskán itt az ideje. Kérem tehát a kérdéseket...

VÉDNÖK (*a szavába vág*) Azt hiszem, a kongresszus a további kérdésektől eltekinthet. Az imént elborzadva tanúi lehettünk az érzelmi durvaság egy rendkívüli esetének.

SCHMINKE Mikor lesz önből jóléti miniszter?

VÉDNÖK A napirendre!

FŐTITKÁR (*felemelkedik*) Alfred úr! Különleges öröömre szolgál és nagy megtiszteltetés számomra, hogy a nemzetközi leánykereskedelem nemzetközi leküzdésének nemzetközi kongresszusa nevében kinyilváníthatom önnek áldozatkész együttműködéséért szívből jövő köszönetünket. Az ön megbízható szaktudása új fegyvereket adott a kongresszus kezébe, új bátorságot, új kitartást homéroszi harcához a prostitúció hidrája ellen abban a gyilkos csatában, amely legrosszabb esetben az Irracionális győzelmét eredményezheti a Racionális felett!

SCHMINKE Bravó!

FŐTITKÁR Emelem poharam az ön egészen különleges... (*Alfred egészségére iszik*)

Alfred meghajol a kongresszus előtt.

A kongresszus tapsol.

A zenekar tust húz.

A kongresszus feláll, mivel már nincs mit vedelni és zabálni, a bankett véget ért.

A zenekar most vidám katonaindulóra zendít.

(*Főtítkár Alfredhoz lép, és megszorítja a kezét*) Kérem, ha lenne olyan szíves még ezt a lánykereskedelem technikájára vonatkozó kérdőívet kitölteni... (*Átnyújt neki egy kérdőívet*) Ez nyomtatvány, mivelhogy körülbelül ötezer személyt kívánunk kikérdezni a leánykereskedelem területéről.

ALFRED A napirendre.

FŐTITKÁR (*átnyújt neki egy borítékot*) Éppen most akartam... Íme, a honorárium.

ALFRED (*megszámolja a pénzt, és aztán elégedetten zsebre vágja*) Különleges örömet és nagy megtiszteltetést jelent számomra, hogy a magam nevében köszönetet mondhatok.

A főtítkár meghajol.

(*Alfred megveregeti a vállát*) Ha netán újra szüksége lenne rám: tanácsaimmal és cselekedeteimmal mindenkor a kongresszus rendelkezésére

álok. Valószínűleg tizennégy napon belül egy barna özvegyet fogok eladni Santa Fé de Bogotába...

FŐTITKÁR Még hallani fog rólam! *(Megrázza Alfred kezét, meghajol, majd észreveszi Schminkét, és merően nézi)*

EGY ELEGÁNS KÜLDÖTTNŐ Alfred úr! Nagyon örülnék, ha csütörtök este üdvözölhetném nálunk. Várhatjuk önt? Egy kis privát hangversenyt rendezek a veszélyeztetett lányok javára. A nagybácsikám a legutóbbi autószeépségsversenyen az első díjat nyerte.

Alfred megcsókolja az elegáns küldötnő kezét.

SZÁZADOS *(az elegáns küldötnőhöz)* Bocsánat, nagysád! Szabad a karját?... Ugyanis még van egy kis hidegbüfé... *(El az elegáns küldötnővel)*

ALFRED Ez aztán féltékeny katona... *(Kitölti a kérdőívet)*

FŐTITKÁR *(Schminkéhez)* Szabad kérdezni, vajon elhagyná végre a helyiséget?

SCHMINKE Ne tegye magát nevetségessé.

FŐTITKÁR Ön a legnagyobb mértékben elrontotta a bankettemet. Semmi sem ízlett többé. És most jön a hidegbüfé. Továbbra is tönkre akarja tenni az étvágyamat?

SCHMINKE Ennyire kicsinyes nem vagyok.

FŐTITKÁR Pedig még annál is kicsinyesebbnek látszik. Kérem, hagyjon végre fellélegezni. Most következik a társasági élet.

SCHMINKE *(vigyorog)* Kedvelem a társasági életet.

Szünet.

FŐTITKÁR *(vigyorogva)* Akkor meg kell szoknunk önt. Csak ne reménykedjen abban, hogy belső meghasonlás tönkretelhet. Ezt mint főtitkár mondom önnek. Úgy bizony! *(Faképnél hagyja)*

A kongresszus lassan a hidegbüféhez vonul.

KISASSZONY *(Alfredhoz, aki a kérdőívet tölti ki)* Mikor mehetek már el?

ALFRED Azonnal.

KISASSZONY Lassan itt az ideje.

ALFRED Igen.

KISASSZONY De efféle helyre ne hozzon el többé. Akkor már inkább lefekszem olyannal, akinek protézise van.

ALFRED Kuss, kisasszony! Ez ugyanis egy igen bonyolult kérdőív.

KISASSZONY Ezeknek a kérdéseknek semmi értelmük sincs... úgysem hiszik el, amit válaszolunk, csak fölöslegesen felizgatja magát az ember.

ALFRED Üres duma! Hiszen megfizetik érte. Tessék, itt a két márkája.

KISASSZONY Hármat ígért...

ALFRED *(a szavába vág)* Tévedni emberi dolog!

Szünet.

KISASSZONY Éhes vagyok.

ALFRED Uralkodjon magán, kérem! Jó?

KISASSZONY *(hirtelen merően kifelé bámul)* Ott jön.

ALFRED Ki?

KISASSZONY A mi Ferdinandunk.

Ferdinand jön, meghajol a kisasszony előtt.

A kisasszony biccent.

FERDINAND *(fojtottan)* Alfred.

ALFRED *(ugyanúgy)* Nos?

A kisasszony figyel.

FERDINAND Meggondoltam a dolgot.

ALFRED Mit?

FERDINAND Ezt a dél-amerikai üzletet.

ALFRED És ez mit jelent?

FERDINAND Ez azt jelenti: add vissza nekem a fél Jóistenkémet.

ALFRED Bediliztél?

FERDINAND Nem, tisztán emberi szempontból gondoltam. Hiszen én nem tudtam, hogy ezt a kisasszonyt adjuk el...

ALFRED Tisztán emberi szempontból egyetlen kisasszonyt sem szabad eladni!

FERDINAND Ez kettős dolog. Én ugyanis úgy vagyok emberi, hogy semmi sem idegen tőlem, ami emberi, ezért azt is megértem, hogyan lehet egy kisasszonyt eladni, nem ítélem el, sőt, adott esetben részt is veszek benne. De éppen ezt az egy kisasszonyt... hiszen valamikor közel állt hozzám...

ALFRED Kuss! Az üzlet az üzlet!

FERDINAND Eladom bármelyiket, csak ezt nem. Nem tudom, miért nem. Ez nem szentimentalizmus. Isten tudja, mi ez!

ALFRED Kuss! Ha én most visszaadnám neked a te fél Jóistenkédet, mi lenne akkor a dupláddal?

Ferdinand rámered.

A dupla kávéddal?

ALFRED Tisztán emberi szempontból egyetlen kisasszonyt sem szabad eladni!

FERDINAND Ez kettős dolog. Én ugyanis úgy vagyok emberi, hogy semmi sem idegen tőlem, ami emberi, ezért azt is megértem, hogyan lehet egy kisasszonyt eladni, nem ítélem el, sőt, adott esetben részt is veszek benne. De éppen ezt az egy kisasszonyt... hiszen valamikor közel állt hozzám...

ALFRED Kuss! Az üzlet az üzlet!

FERDINAND Eladom bármelyiket, csak ezt nem. Nem tudom, miért nem. Ez nem szentimentalizmus. Isten tudja, mi ez!

ALFRED Kuss! Ha én most visszaadnám neked a te fél Jóistenkédet, mi lenne akkor a dupláddal?

Ferdinand rámered.

A dupla kávéddal?

Ferdinand nem jut szóhoz.

Hiszen mindent csak a dupláért teszel.

FERDINAND Igen, a dupla...

ALFRED Gondolkodj reálisan és tisztességesen! Szimpla vagy dupla?

Szünet.

FERDINAND (*belső harc után*) Szimpla.

ALFRED Soha a bűdös életben nem fogod a dupládat...

FERDINAND (*a szavába vág, dühösen*) Jó! Hát akkor nem iszom duplát!

SCHMINKE Állj! Meg fogja inni a dupláját! Elfelejtette már, hogy a kisasszonyon személy szerint nem lehet segíteni! Elvből!

KISSASSZONY Úgy gondolja?

SCHMINKE Igen!

FERDINAND (*megismeri Schminkét*) Elvből...

SCHMINKE A kapitalista társadalom kérlelhetetlen farkastörvényei értelmében a kisasszonynak Dél-Amerikában kell végeznie. Betegen, elgyötörve és elállatiasodva!

ALFRED Na, hallod?

FERDINAND Elvből...

SCHMINKE Tipikus esettel van dolgunk...

FERDINAND *(a szavába vág)* Lássuk csak! Emelt hangon kijelentem, hogy ezennel lemondok a Jóistenkém feléről, hogy a kisasszonyt újra feleségül veszem, hogy a Jóistenkém másik feléből ismét szerény trafikot nyitok, és hogy soha többé, amíg élek, nem áhítozom dupla kávéra!

SCHMINKE *(a főtitkárhoz)* Hallgassa csak meg ezt, főtitkár úr!

FŐTITKÁR Mit hallgassak meg?

SCHMINKE A kisasszonyt nem adják el, hanem feleségül veszik.

FŐTITKÁR Ohó! A napirendre!

FERDINAND Elnézést! Én ugyanis idegen vagyok, és nem ismerem ki magam. Mi ez itt?

FŐTITKÁR A kongresszus.

FERDINAND A leánykereskedelem leküzdésének kongresszusa?

FŐTITKÁR Úgy bizony!

FERDINAND Akkor bizonyára örömeire szolgál, hogy sikerült megmen-
tenem a kisasszonyt.

FŐTITKÁR Napirendre!

SCHMINKE Tiltakozom az ellen, hogy ennek az úrnak az úgynevezett
emberiessége meghamisítsa a valóságos viszonyokat!

FŐTITKÁR A kongresszus nevében csatlakozom ehhez a tiltakozáshoz.
Hová jutnánk, ha miután egy prostituált kihallgatásáért negyvennyolc
márkát fizettünk, kiderülne, hogy csak egy kispolgári hitves lelki életét
boncolgattuk? És már nagyon régen vagyok főtitkár! Önnek, az ön
emberiességével, nem áll jogában keresztezni a leánykereskedelem
leküzdésének napirendhez igazodó ügymenetét. Úgy bizony!

ALFRED Teljesen osztom a véleményét, főtitkár úr! Én már mindenben
megállapodtam a parnai Ibañez céggel. Eltekintve a szokásos bünte-
téstől, üzletemberi renomém is alaposan megsínylené, te idióta.

FERDINAND *(a kisasszonyhoz)* Idióta vagyok?

KISASSZONY Nem.

FERDINAND Én azonban idióta voltam, nevezetesen, amikor házasok
voltunk. Én ugyanis túlságosan moralista voltam, valószínűleg mert

züllött családból származom. Ma már nem vagyok becsületes, ma már emberséges vagyok. Gyere. Gyere, kérlek.

KISASSZONY Nem.

FERDINAND Hogyan?

KISASSZONY Nem.

SCHMINKE Helyes!

FŐTITKÁR Hála istennek!

ALFRED Bravó!

FERDINAND Nem?...

KISASSZONY Amikor az előbb a Klups kávéházban megláttalak, felsikoltottam, úgy megijedtem – a múlt miatt, mert újra itt volt. Azt hittem ugyanis, hogy mindennek vége bennem, de mégis van még valami, ami ép bennem. Nem tudom másképp magyarázni. Az uraknak itt teljesen igazuk van... én már nem fordulhatok vissza, mert... minden teljesen más lenne, és én már nem akarok semmit másképp. Ha már egyszer ide jutottam.

ALFRED *(az óráját nézi)* Lassan itt az ideje...

FERDINAND *(a kisasszonyhoz)* Mulatságos. Nincs más mondanivalód a számomra?

KISASSZONY Idd csak meg a dupládat...

FERDINAND Aligha. Nem lesz semmi örömöm benne...

ALFRED Na, hát akkor gyerünk! Legfőbb ideje!

A KÖZÖNSÉG KÉPVISELŐJE *(megjelenik)* Állj! Tiltakozom, ez csalás!

ALFRED Ne puskázza el az üzletemet, uram. Ki maga tulajdonképpen?

A KÖZÖNSÉG KÉPVISELŐJE Ott lent ülök, balra a hetedik sorban! Vettem egy jegyet, mert a plakáton az állt, hogy itt egy bohózatot játszanak öt képben! És most egyszerre tragikussá válik! Ez nekem nem tetszik! Ez szemfényvesztés!

SCHMINKE Ez az igazság! A könyörtelen igazság!

A KÖZÖNSÉG KÉPVISELŐJE Füttyülök a maga igazságára! Én egy fáradt, agyondolgozott ember vagyok, és szeretném este megkapni a bohózatomat! Megértette? Vagy megkapom tüstént a bohózatomat, vagy fizessék vissza a pénzemet!

SCHMINKE Kérem!

FŐTITKÁR *(Schminkéhez)* Pofa be!

A KÖZÖNSÉG KÉPVISELŐJE A bohózatomat! A következőt javaslom:

a kisasszony nem utazik Dél-Amerikába, hanem hozzámegy az ő Ferdinandjához, és mindketten boldogan, egészségesen és elégedetten élnek közös trafikjukban!

SCHMINKE Ez család.

A KÖZÖNSÉG KÉPVISELŐJE Csalás meghirdetni egy bohózatot, ami aztán tragikus hőbörgéssel végződik.

ALFRED (*Schminkéhez*) Sminkelj le! Sminkelj le!

Schminke leül, kihúzza a zsebéből egy újságot, és olvasni kezd.

FERDINAND (*a közönség képviselőjéhez*) Bocsánat! Ön egy jó ember!

SCHMINKE (*olvas*) „Az escheloheri kenderjuta hét-tizenkettő... kiábrándító befejezés: csak tízszázalékos osztalék...”

A KÖZÖNSÉG KÉPVISELŐJE Na, mi lesz?

Nászinduló.

Ferdinand ragyogva a karjába zárja a kisasszonyt, és megcsókolja.

No, ez az!

SZÁZADOS (*megjelenik, és megütogeti Ferdinand vállát*) Pardon, drága Ferdinandom!

FERDINAND (*nem engedi el a kisasszonyt*) Tessék?

SZÁZADOS Odakint van egy hölgy, aki beszélni akar az ifjú párral.

KISASSZONY Kéretjük a hölgyet, százados úr!

A hadnagy kifelé int.

LUISE GIFT (*jön fehér ruhácskában, és átnyújt a boldog párnak egy hatalmas csokrot*) Szívvel jövő gratulációm... (*Böfög*)

A böfögésre valamennyien összerándulnak.